

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, 2528.

กิตติวดี บุญเชื้อ และพูนสุข บุญสวัสดิ์. การสอนทักษะภาษาไทย ใน หลักและแนวปฏิบัติ
ในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2526.

นิชรา เรื่องคารกานนท์. แพทย์ประจำหน่วยพัฒนาการเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี. สัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2543.

ฐาปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ ภาษาไทยสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ทัศนีย์ สุขเมธี. พฤติกรรมการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและ

การสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี, 2533.

ทัศนีย์ สุขเมธี. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ธนะการพิมพ์, 2527.

ทิสนา เขมมณี. การออกแบบการเรียนการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ม.ป.ป.)

บรรเทา กิตติศักดิ์. การสอนหนังสือนอกเวลาและหนังสืออ่านประกอบ. ใน เอกสารการสอน

ชุดวิชาภาษาไทย หน่วยที่ 13 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

บันลือ พงกษะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่านภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2533.

บันลือ พงกษะวัน. ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2534.

ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.

ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2530.

ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว, 2539.

ผดุง อารยะวิญญู. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ Learning Disabilities. กรุงเทพมหานคร: พี เอ อาร์ตแอนพริ้นติงจำกัด, 2543.

ผดุง อารยะวิญญู. รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

พัชรี วรจรัสรังสี และ ช่อนกลิ่น รัตน์โยสินทร์. รายงานการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

มานิต บุญประเสริฐ. ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: จันทรเกษม, 2526.

ดวงใจ วรรณสังข์. การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

รัฐจวน อินทรกำแหง. ภาษาวิเคราะห์. การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2519.

รัตนา แพงจันทร์. การศึกษาความสามารถเขียนคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ จากการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกม. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

วารินทร์ รัศมีพรหม. การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.

ศรียา นิยมธรรม. การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ Assessment in Special Education. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: พี เอ อาร์ตแอนพริ้นติงจำกัด, 2542.

ศรียา นิยมธรรม. รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

- ศศิกันต์ ชนะโสธร. ผลของการมีตำแหน่งหัวหน้าห้องต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น ม.1 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. ผู้อำนวยการสถาบันครีเอทีฟเบรน. สัมภาษณ์, 5 กันยายน 2543.
- ศึกษานิเทศก์,หน่วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ยุทธศาสตร์การสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.
- สนิท ตั้งทวี. อ่านไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบชุดการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2539.
- สุชีรา ภักทรายุตวรรตน์, กาญจนา วณิชรมณีย์, และ. วังนินทร์ โรหิตสุข. ลักษณะทางเขาวนั ปัญหาและความสามารถทางจักษุสัมผัสของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียน. วารสารจิตวิทยาคลินิก. 25 (กรกฎาคม 2536): 23 - 48.
- สุณีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด. 2524.
- สุวรรณา รัตนธรรมเมธี. สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุมาลี วัลย์ศิริกุล. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบระหว่างการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการฝึกสะกดคำยากและวิธีสัมพันธทักษะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษา (ระบบชุดการสอน). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.

อรุณี สถิตย์ภักดิ์กุล. วิวัฒนาการของหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ภาษาอังกฤษ

Alexander, J. B. The relationship of automaticity, metacognition, and working
 memory in moral and learning disabled readers (learning disabilities). Dissertation
Abstracts International 55 (1993): 2343 A.

Atwell, N. C. In the middle. 1987 Cited in Marzano, Robert J. and Paynter, Diane E.
New approaches to literacy: helping students develop reading and writing skills.
 Washington, DC: American Psychological Association, 1994.

Baron, R. A. Negative effects of destructive criticism : Impact on Conflict, self – efficacy,
 and task performance. Journal of Applied Psychology 74 (1988): 199-207.

Bear, S., and Barone, J. N. Reading development and dyslexia. London: Whurr Publishers,1998.

Beckman, P., and Weller, C. Independent learning for children with learning
 disabilities. Teaching Exceptional Children. 22 (winter 1990): 26 - 29.

Berkelhammer, L. D. The specificity of phonological coding deficits in children with
 dyslexia. Dissertation abstracts international 57(1996): 2851 A.

Blair, J.S.; Tuner, P.; and Schaudt, O. R. Reading development and dyslexia. London: Whurr
 Publishers,1994.

Bloom, B.S., and others. Handbook on formative and summative evaluation of student
learning. New York: McGraw-Hill Book Company,1971.

Boyle, J.R. Teaching students with mild disabilities to use a cognitive mapping
 strategy to facilitate reading comprehension. Dissertation Abstracts International
 54 (1993): 3398 A.

Breznitz, Z. Effects of accelerated reading rate on memory for text among dyslexic readers.
Journal of Education Psychology 89 (June 1997): 289-297.

British Dyslexia Association. Indication of Dyslexia. 1999 Available from
www.bda-dyslexia.org.uk/ [2000, March 15]

- Brown, J.D. The Self. New York: McGraw-Hill, 1998.
- Calkins, L. M. The art of teaching writing. Cited in Marzano, Robert J. and Paynter, Diane E. New approaches to literacy: helping students develop reading and writing skills. Washington, DC: American Psychological Association, 1994.
- Chard, D. J. Phonics and word recognition instruction in early reading programs: guidelines for accessibility. Lawrence Erlbaum associates, Inc. 1999. Available from www.ldonline.org/ld-ldrp-chard [2001, June 4]
- Clemons, L. K. Degrees of implementation of multisensory reading instruction by teachers involved in naturalistic research. Dissertation Abstracts International 51 (1989): 0122 A.
- Cornwall, A. The relationship of phonological awareness, rapid naming, and verbal memory to severe reading and spelling disability. Journal of Learning Disabilities 25 (October 1992): 532-538.
- Crawford, S. and Stephen, A. Beyond reading strategies : An investigation of the relationship between academic attributions, achievement motivation and metacognition (motivation. learning disabled) Dissertation Abstracts International 58 (1997): 3414 A.
- Cross, B. E. Self – esteem and curriculum: perspectives from urban teachers. Journal of Curriculum and Supervision 13 (Fall.1997): 70-91.
- Dallman, M., and Others. Teaching of reading. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1974.
- Das, J. P.;Mishra, K.; and Pool, J.E. An Experiment on Cognitive Remediation of Word-Reading Difficulty. Journal of Learning Disabilities. 28 (March 1995): 66-79
- De Cecco. The psychology of language, thought and instruction: reading. New York: Holt, Rinehart and Winson. 1974.
- DiCecco, V. M., and Gleason, M.M. Using graphic organizers to attain relational knowledge from expository text. Journal of Learning Disabilities. 35 (July 2002): 306-320.
- Donald R. B., and Diane B. Developing literacy : an integrated approach to assessment

and instruction. New York: Houghton Mifflin, 1998.

- Dooley, B. Multisensorially integrating reading and composition: effects on achievement of remedial reader in middle school. Dissertation Abstracts International 55 (1994): 1513 A.
- Ezell-Powell, S. F. The Effects of Whole language and direct instruction on reading achievement of fourth-grade students. Dissertation abstracts international 57 (1995): 0638 A.
- Fall, R. A. Effectiveness of the Stevenson language skills program for children with specific reading disability. Dissertation Abstracts International 60 (1999): 1963 A.
- Felton, R. H. Effects of instruction on the decoding skills of children with phonological-processing problems. Journals of Learning Disabilities 26 (November 1993): 583-589.
- Frederickson, N., and Jacobs, S. Controllability attributions for academic performance and the perceived scholastic competence, global self-worth and achievement of children with dyslexia. School Psychology International 22 (November 2001): 401-416
- Frost, J. L. Issue and innovations in the teaching or reading. Illinois: Scott Foresmand and Company, 1967.
- Gardill, M. C. Reading comprehension of students with learning disabilities. Dissertation Abstracts International 58 (1997): 1658 A.
- Gearheart, B. R. Learning disabilities. 2nd ed. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1977.
- Geraldine, P. W., and Katharine, G. B. Language learning disabilities in school-age children and adolescents: some principles and applications. New York: Macmillan, 1994.
- Gerber, A. Language-related learning disabilities : Their nature and treatment. Maryland : Paul H. Brookes, 1993.
- Glaeser, B., and Joan, C. The effects of an instructional model for improving reading comprehension achievement of students with learning disabilities, normally-achieve, at-risk, and gifted students in a multi-age, inclusive general education classroom. Dissertation Abstracts International 59 (1999) :3391 A.

- Goldsmith-Phillips, J. Word reading latency in developmental dyslexia : A test of cognitive difference versus delay (reading, dyslexia). Dissertation Abstracts International 52 (1991) :5520 B.
- Goodman, K. S., and Goodman, Y. M. Learning to read is natural. Cited in Leu, D. J. and Kinzer, C.K. Effective reading instruction. K-8. 3rd ed . Prentice-Hall, Inc. New Jersey, 1995.
- Gordon, J. S. The effects of phonemic training on the spelling performance of elementary students with learning disabilities. Dissertation Abstracts International 53 (1992) :1462 A.
- Graham, S., and Harris, K. R. Components analysis of cognitive strategy instruction: Effects on learning disabled students' compositions and self-efficacy. Journal of Educational Psychology 81 (1989): 353-361.
- Gramham, S., and others. Knowledge of writing and the composing process, attitude toward writing, and self-efficacy for students with and without learning disabilities. Journal of Learning Disabilities 26 (August1993): 237-249.
- Groisser, D. B. Construction cognitive deficits in attention deficit hyperactivity disorder and dyslexia: Executive function and phonological processing. Dissertation Abstracts International 52 (1991): 1718 B.
- Guilford, J. P. Fundamental statistics in psychology and education. 3rd ed. New York: McGraw-Hill, 1956.
- Gunter, M. A. and others. Instruction a model approach. 2nd ed. New York: Simon & Schuster, 1995.
- Hansen, J., and Graves,D.H. Unifying the English language arts curriculum. Cited in Marzano, J. and Paynter, E. New approaches to literacy: Helping students develop reading and writing skills. Washington, DC: American Psychological Association, 1994.
- Heath, N. L. Domain-Specific self-perceptions, achievement and depressive symptomatology in children with and without learning disabilities. . Dissertation Abstracts International 54 (1992):1678 A.

- Hiebert, H.E. and Pearson, P.D. Building on the past, bridging to the future:
A research agenda for the center for the improvement of early reading achievement
The Journal of Educational Research 93 (January 2000): 230-241.
- Hilgard, E. R and Bower, G. H. Theories of Learning. 4th ed. New York: Appleton Century
Crofts, 1975.
- Hill, M. A. Working memory and inhibition in the text processing of dyslexic readers.
Dissertation Abstracts International 60 (1999): 1880 B.
- Holden, T. G. Relationships among learning styles, metacognition, prior knowledge,
attitude, and science achievement of grade 6 and 7 students in a guided inquiry
explicit strategy instruction context. Dissertation Abstracts International
58 (1996):1580 A.
- International Dyslexia Association. Dyslexia: Is it in your mind? 1995. Available from:
www.interdys.org/article. [2000, December 18]
- Jager, H. A. and Clifford, F. P. Guidance. Tools for vocational shop instructor.
vocational instructor's shop handbook III. New York: Harper and Brothers, 1974.
- John, G. B. Metacognitive theory: A framework for teaching literacy, writing, and
math skills. Journal of Learning Disabilities 25 (April 1992): 253-257.
- Joyce, B., and Weil, M. Model of teaching. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall,
1972.
- Kass, J., and Myklebust, F. Teaching learning disabilities. New Jersey: Prentice-Hall, 1969.
- Karen, R., and others. The differential effects of two systematic reading comprehension
approaches with comprehension approaches with students with learning disabilities.
Journal of Learning Disabilities 32 (January 1999): 36-47.
- Kameenui, E. J. Shakespeare and beginning reading: The readiness is all. Teaching
Exceptional Children 27(1996): 34-48
- Kameenui, E. J. Response to begin: Keep the curtain inside tub. The reading teacher,
48 (1999) 700-703.

- Keefe, C. H.; David, R.; and Andrews-Beck, C. An analysis of writing strategies of two children with mild disabilities in a whole language classroom. Journal of Research in Childhood Education 11 (1997): 101-113.
- Knirk, F. G., and Gustafson, K. L. Instructional technology : A Systematic Approach to Education. Florida : Holt, Rinehart and Winston, 1986.
- Kutrubos, B. M. The effect of phonemic training on unskilled readers: a school-based study (remedial reading, dyslexia). Dissertation abstracts international 54 (1993): 2520 A.
- Lapp, D., and Jame, F. Teaching reading of every child. London: Macmillan Publishing Company, 1978.
- Lawrence, D. Enhancing self-esteem in the classroom. London: Paul Chapman Publishing, 1987.
- Learning Disabilities Association of Canada. Tactics for teaching Dyslexic Students. 2000
Available from <http://edu-10edue> [2000, March 22]
- Learning Disabilities Association of Ontario. About Learning Disabilities—Dyslexia. 1999
Available from www.ldao.on.ca [2000, March 21]
- Lerner, J.T; Carol, M., and Dorothea, G. Special education for the early children years. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1985.
- Lerner, J. Learning disabilities: Theories, diagnosis, and teaching strategies. Boston : Houghton Mifflin, 1993.
- Leslin, C. B.; Pollock, J.; and Reigeluth, C. M. Instructional design strategies and tactics. Educational Technology Publications Englewood Cliffs, New Jersey, 1992.
- Levenberg, L. H. Accuracy of academic self assessment and its relation to age, sex, achievement, I.Q., and self esteem. Dissertation Abstracts International. 36 (1976): 7299 A.
- Louisa, A. M. Strategies to help improve reading ability in children with dyslexia. Reading Improvement 33 (Fall 1996): 181-185.
- Lue, D. J., and Kinzer, C. K. Effective reading instruction, K-8. 3rd ed . Prentice-Hall, Inc. New Jersey, 1995.
- Lyon, G. R. Why reading is not a natural process. Learning Disabilities Association of

- America. 2000 Available from: www.kdibkubc.org/ld_indepth/reading [2001, June 4]
- Mary, E. D., and Chiang, B. Instructional strategies used by general educators and teachers of students with learning disabilities. Remedial and Special Education 18 (May 1997): 174 – 181
- Marzano, R. J., and Paynter, D. E. New approaches to literacy: helping students develop reading and writing skills. Washington, DC: American Psychological Association, 1994.
- MacDonald, G.W., and Cornwall, A. The relationship between phonological awareness and reading and spelling achievement eleven years later. Journal of Learning Disabilities 28 (October 1995) : 523-527.
- McCarthy, M. A., and John, P. H. Fundamentals of early childhood education. Massachusetts: Winthrop Publisher, 1980.
- Mercer, M. A. Improve reading in learning disabilities. New York: Brooks, 1992.
- Mercer, C.D., and Mercer, A. R. Teaching students with learning program. 3rd ed. Melbourne: A Bell & Howell Information Company. 1989.
- Miller, W. H. Diagnosis and correction of reading difficulties in secondary school student. New York: Center of Applied Research in Education, Inc., 1973.
- Mollica, L. A. Strategies to help improve reading ability in children with dyslexia. Reading Improvement 33 (Fall 1996): 181-5.
- Myers, P. I., and Donald, D. H. Methods for learning disorders 2nd ed. Toronto: John Wiley & Sons, 1976.
- Nelson, N. The reading-writing connection viewed historically. National Society for the Study of Education 97(1998): 1-52
- NICHCY. Reading and Learning Disabilities: A Resource Guide. 1995 Available from: www.ldonline.org/ld3indept/reading/reading-.html. [1998, November 27]
- Opp, E. D. A study of the fifty students and the variables of intelligence, self-esteem, and achievement. Dissertation Abstracts International 54 (1993): 1143 A.
- Page, T.; Thomas J. B.; and Marshall A. R. International Dictionary of Education. New York: Nicholas Publishing, 1977.

- Pool, C. R. Cognitive learning ; Education-Study& teaching Education Digest 63 (Nov1997) :6-10
- Powell, M. The psychology of adolescence. New York: The Bobs-Merrill Co., 1963.
- Primavera, L. M.; Simon W. E.; and Primavera, A. M. The relationship between self-esteem and academic achievement: and investigation of sex differences. Psychology in the schools. 11 (1974): 213-216.
- Rabern, C. D., and Jonald, C. E. The differential effects of two systematic reading comprehension approaches with students with learning disabilities. Journal of Learning Disabilities. 32(January 1999): 36-47.
- Rainforth, B.; Jennifer Y.; and Cathy, M. Collaborative teams for students with severe disabilities : integrating therapy and educational services. Bultimore, Maryland: Paul H. Brookes, 1992.
- Reigeluth, C. M. Instructional-Design theories and modeles an overview of their current status. . Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, 1983.
- Reynolds, M. C. and Birch, J. Teaching exceptional children in all America's school. Reston. Virginia: The Council for Exceptional Children, 1977.
- Roberts, R. The dyslexia subtyping test (DST): design and construct-related validation. Dissertation abstracts international 57(1995): 0642 A.
- Salter, R. and Smythe,I. The international book of dyslexia. London: World Dyslexia Network Foundation and the European Dyslexia Association, 1997.
- Saracoglu, B. and others. The adjustment of students with learning disabilities to university and it's relationship to self-esteem and self-efficacy. Journal of Learning Disabilities 22 (1989): 590-592.
- Schunk, D. H. Peer Models : Influence on children's self-efficacy and achievement. Journal of Educational Psychology 77 (1985): 313-322.
- Schunk, D. H. Participation in goal setting: Effects on self-efficacy and skills of learning disabled children. The Journal of Special Education 19 (1985): 307-392.
- Schwab Foundation for Learning. Building self-esteem and dealing with disappointments at

School. Schwab Foundation for Learning,1998. Available from:

www.schwablearning.org/ [2000,May 21]

Shaffer, D. R. Developmental psychology : Childhood & adolescence 5th ed. New York: Brooks,1999.

Shirley, C. C., and William, E. Learning disabilities : lifelong issues. London: Paul H. Grookes,1996.

Shuell, T. J. Cognitive conceptions of learning. Review of Educational Research 56 (1986): 411-436.

Sideridis, G., and Goal, D. Importance and Students at Risk of Having Language Difficulties: An Underexplored Aspect of Student Motivation. Journal of Learning Disabilities 35 (July 2002) : 343-356.

Siegel, S. L. Issues in The definition and diagnosis of learning disabilities: A perspective on Guckenberger v. Boston university. Journal of Learning Disabilities 32 (July1999): 304-319.

Smith, C. R. Learning disabilities : the interaction of learner, task, and setting 3rd ed. Maryland : Allyn & Bacon, 1991.

Smith, F. Understanding reading : A psycholinguistic analysis of reading and learning to read. Cited in Leu, D. J. and Kinzer, C.K. Effective reading instruction, K-8. 3rd ed . Prentice-Hall, Inc. New Jersey, 1995.

Smith, R. E. Effect of coping skills training on generalized self-efficacy and locus of control. Journal of Personality and Social Psychology 56 (1989): 228-233.

Smythe, I. The International Dyslexia Test. London: World Dyslexia Network Foundation. 2000.

Smythe, I. The original committee of The world dyslexia network foundation and a professional advisor for the British Dyslexia Association. Interview, 29 July 2000.

Spafford, C. S. and George, S. G. Dyslexia : research and resource guide. Massachusetts: Allyn & Bacon, 1996.

Stone, M. R. and May, S. S. The self Perception of a learning Disability and its relationship

to academic Self concept and self esteem. Journal of Learning Disabilities 23 (Oct 2002) : 72-475

Swanson, H. L. and Janet, M. R. The Relationship between phonological codes on memory and spelling tasks for students with and without disabilities. Journal of Learning Disabilities 25 (June 1992) : 396-407.

The Concise Columbia Electronic Encyclopedia.[Online].1999 Available from:
www.encyclopedia.com/articles. [2000, March 4]

Thomas, R. M. Comparing theories of child development. 5th ed. USA: Wadsworth, 2000.

Thompson , P. Understanding learning disabilities. [Online].1998 Available from:
www.Idal.on.ca/articles/underld.html. [2000, January 11]

Thomas, O. and others. An evaluation of the dyslexia training program : A multisensory method for promoting reading in students with reading disabilities. Journal of Learning Disabilities 31 (March 1998) : 140-147.

Thomson, M. and Watkins, B. Dyslexia a teaching handbook. 2nd London: Whurr Publisher,1998.

Thorndike, R. H. and Hagan, E. Measurement and evaluation in psychology and education. 2nd ed. New York: John Wiley & Son, 1961.

Torgesen, J.K. Longitudinal studies of phonological processing and reading. Journal of learning disabilities 27 (September 1994): 276-86.

Townend, J. Principles of teaching. The Dyslexia Institute 1998. Available from:
www.dyslexia-inst.org.uk. [2000, December 27]

Tubbs, M.E.; Boehne, D. M.; and Paese, P.W. An empirical Comparison of Several Commonly Used Measures of Valence. The Journal of Psychology 125 (1991) :707-721.

Uhry, J. K. Teaching phonological recoding to young children with phonological processing deficits: the effect on sight-vocabulary acquisition. Learning Disability Quarterly 20(Spring 1997): 104-25.

Valett, R. Programming learning disabilities. Belmont, California: Fearon, 1969.

Wadlington, E. Effective language arts instruction for students with dyslexia. Prevention

School Failure 44 (winter 2000): 61-65

Wainwright, G.R. Rapid reading made simple. Great Britain: W.H. Allen, 1972.

Weiner, B. An attributional theory of achievement motivation and emotion. New York: Springer-Verlag, 1986.

Westman, J. C. Handbook of learning disabilities a multisystem approach. New York: Allyn and Bacon, 1990.

White, N. C. The effects of a simultaneous multi-sensory, alphabetic-phonetic, direct instruction approach on the teaching of spelling (dyslexia). Dissertation Abstracts International 48 (1986): 1975 A.

Williams, E Reading in the language classroom. London : Macmillan Publisher, 1968.

Williams, J. P. Improving the comprehension of disabled readers. Annals of Dyslexia48(1998): 213-238.

Wong, B. Y. Learning about learning disabilities. New York: Academic Press,1991.

Ysseldyke, J.E., & Algozzine, B. Special education : A practical approach for teachers (3rded.). Boston: Houghton Mifflin, 1995.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือและแผนการทดลอง
ที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือและแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือและแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ดร. คารณิ อุทัยรัตน์กิจ ตำแหน่งรองอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ การคัดแยกและการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมใจ บุญอุรพิภิญโญ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการสอนอ่าน และมีความรู้ความสามารถในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้
3. รองศาสตราจารย์ วรรณ สุติวิจิตร โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการสอนอ่าน และมีความรู้ความสามารถในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้
4. รองศาสตราจารย์ ปิคนันท์ สุททसार ภาควิชาประถมศึกษา ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนรัตน์ สุขโชติรัตน์ ภาควิชาประถมศึกษา ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการสอนอ่าน และมีความรู้เกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
- แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง
- แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการเรียน

- แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

คู่มือการทดสอบความสามารถในการอ่าน

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การสะกดคำ เป็นแบบที่ให้นักเรียนสะกดคำตามที่ครูอ่านให้ฟังคะแนนเต็ม 20 คะแนน สะกดถูก 1 คำ ให้ 1 คะแนน สะกดผิดให้ 0 คะแนน

ครูอ่านคำต่อไปนี้ให้นักเรียนฟังแล้วนักเรียนออกเสียงสะกดคำ โดยครูบันทึกการออกเสียงสะกดคำของนักเรียนลงในแบบบันทึก คำที่ทดสอบมีทั้งสิ้น 20 คำ ดังนี้

1. บ้าน	2. พี่	3. คุณ	4. ชูมือ	5. เวลา
6. โมโห	7. โรงเรียน	8. เออะ	9. มะลิ	10. ถุงเท้า
11. เธอ	12. ดอกบัว	13. หัวใจ	14. ผีเสื้อ	15. เดือน
16. เยอะแยะ	17. ยัวะ	18. โต๊ะ	19. รำลึก	20. ไพเราะ

ตอนที่ 2 การอ่านออกเสียง

เป็นการทดสอบที่ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากแบบทดสอบให้ครูฟัง
คะแนนเต็ม 48 คะแนน

ครูบันทึกผลการอ่านของนักเรียนลงในแบบบันทึกขณะที่นักเรียนอ่าน โดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง แล้วให้คะแนนการอ่านโดยให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับการอ่านถูกต้อง 1 พยางค์

ตอนที่ 3 การอ่านจับใจความ

เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมีจำนวน 20 ข้อ
เวลา 60 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 1 การสะกดคำ

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง แบบทดสอบตอนที่ 1 มีข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ เวลา 60 นาที

ให้นักเรียนสะกดคำที่ครูอ่าน แล้วครูบันทึกการสะกดคำของนักเรียนลงในกระดาษคำตอบ

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 1 การสะกดคำ

ครูอ่านคำต่อไปนี้ให้นักเรียนฟังทีละคำ แล้วให้นักเรียนออกเสียงสะกดคำให้ครูฟังแล้วจึงเขียนคำตามที่ครูบอกลงในช่องที่กำหนด ครูบันทึกผลการสะกดคำที่นักเรียนออกเสียงลงในแบบบันทึกการสะกดคำ

1. บ้าน	2. พี่	3. ดูแล	4. ชูมือ
5. เวลา	6. โมโห	7. โรงเรียน	8. เกะกะ
9. มะลิ	10. ถูงเท้า	11. เชอ	12. ดอกบัว
13. หัวใจ	14. เฝียะ	15. เรือ	16. เยอะแยะ
17. ผัวะ	18. โต้ะ	19. รำลึก	20. ไพเราะ

แบบบันทึกการสะกดคำ

ตอนที่ 1 การสะกดคำ

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง

แบบบันทึกการสะกดคำ สำหรับใช้บันทึกการสะกดคำของนักเรียน มีทั้งสิ้น 20 คำ
ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสะกดคำที่ครูอ่านทีละคำ โดยครูเป็นผู้บันทึก
การสะกดคำของนักเรียนลงในแบบบันทึกการสะกดคำ

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 2 การอ่านออกเสียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ โดยครูบันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึก
ความสามารถในการอ่านออกเสียง

อดทน	คุณค่า	ต้นไม้	ใบหญ้า	บำรุง	นิทาน
เมืองไทย	แผนที่	แกงเผ็ด	เจ็ดวัน	ฐานะ	สู้รบ
ลูกเสือ	ข้าศึก	ดินทราย	เสียสติ	ชื่อเสียง	ท่อน้ำ
เปาะเปาะ	เลอะเทอะ	ตีแผ่ยะ	อะอะ	ดั่งผัวะ	หัวโຕ້ะ

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียง

ชื่อ..... ชั้น

วันที่ทดสอบ คะแนนที่ได้

(คะแนนเต็ม 48 คะแนน)

อดทน	คุณค่า	ต้นไม้	ใบหญ้า	บำรุง	นิทาน

เมืองไทย	แผนที่	แกงเผ็ด	เจ็ดวัน	ฐานะ	สู้รบ

ลูกเสือ	ข้าศึก	ดินทราย	เสียคติ	ชื่อเสียง	ท่อน้ำ

เปาะเปาะ	เลอะเทอะ	ตีเสียะ	อะอะ	ดังผัวะ	หัวโตะ

หมายเหตุ การให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับการอ่านถูกต้อง 1 พยางค์ ดังนั้น 1 คำ

มีคะแนนเต็ม 2 คะแนน

หากนักเรียนอ่านคำใดไม่ถูกต้องให้ทำเครื่องหมาย X ทับคำที่อ่านไม่ถูกต้องไว้
พร้อมกับเขียนคำอ่านที่นักเรียนอ่านออกเสียงกำกับไว้ด้วย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 3 การอ่านจับใจความ

ชื่อ ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบตอนนี้มี 20 ข้อ เวลา 60 นาที

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดไว้ในกรอบสี่เหลี่ยมแล้วฟังคำถามที่

ครูอ่านจากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามโดยเลือกวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อละ

1 คำตอบ

ตัวอย่าง

เราเลี้ยงเจ้าปูยไว้เฝ้าบ้าน มันมีขนสีน้ำตาลยาวปุกปุยมาตั้งแต่เล็ก ๆ ผมจึงตั้งชื่อมันว่าเจ้าปูย

1. เจ้าปูยเป็นสัตว์เลี้ยงชนิดใด

ก. นก

ข. สุนัข

ค. แมว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-4

สุนัข ตัว หนึ่ง ขโมย เนื้อ ได้ มา จาก ตลาด วิ่ง ไล่ สะพาน ไปหวัง จะหา ที่ เจียบๆ เพื่อ กิน เนื้อ นั้น แต่ เพียง ลำพัง

1. ในเรื่องนี้กล่าวถึงสุนัขกี่ตัว

ก. 1 ตัว

ข. 2 ตัว

ค. 3 ตัว

2. จากข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

ก. ป่าไม่มีต้นไม้มาก

ข. สุนัขขโมยเนื้อ

ค. คนที่ตลาด

3. คำว่า “ลำพัง” หมายถึง

ก. น้อย

ข. เจียบ

ค. ตัวเดียว

4. นักเรียนคิดว่าสุนัขตัวนี้น่าจะเป็นอย่างไร
- มีเจ้าของเลี้ยงดูอย่างดี
 - มีเจ้าของแต่ไม่ค่อยรัก
 - ไม่มีเจ้าของต้องหากินเอง

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-9

เช้า ตูรู้ วันหนึ่ง อากาศ แจ่มใส ฉัน ออก มา เทียว ดู ดอกไม้ ปึก ของฉัน มี สี ส้ม มี ลาย จุด สีดำ โบก พริ้ว ไป ตาม ลม ปะทะ กับ กลีบ ดอกไม้ หลาก สี หลาย พันธุ์

5. จากเรื่อง “ฉัน” ออกมาทำอะไร
- ไปทำงาน
 - ออกกำลัง
 - ชมดอกไม้
6. เวลา ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่องที่ฟังเป็นเวลาใด
- ใกล้ค่ำ
 - เย็น
 - รุ่งเช้า
7. ข้อความ “ปึก ของฉัน มี สี ส้ม มี ลาย จุด สีดำ โบก พริ้ว ไป ตาม ลม” ที่กล่าวถึงในเรื่อง ทำให้คิดว่า ปึกที่กล่าวถึงนี้น่าจะมีลักษณะเป็นอย่างไร
- ปึกหนาและแข็งแรง
 - ปึกกำลังจะหัก
 - ปึกบอบบางและสวยงาม
8. “ฉัน” ในข้อความนี้หมายถึง
- เด็กหญิง
 - นก
 - ผีเสื้อ
9. ความรู้สึกของตัวละครที่กล่าวถึงในเรื่องเป็นอย่างไร
- มีความกังวล
 - โกรธ
 - มีความสุข

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10-11

ปัง ปัง ปัง เสียง ปั่น ดัง ขึ้น กลาง ป่า ใหญ่ เมื่อ นาย พราน ไล่ ยิง กระติง หนุ่ม กระสุน พลาด หวด หวิด ไป นิด เดียว กระติง จึง วิ่ง หลบ หนี เข้า ไป ใน ป่า ลึก

10. “กระสุนพลาดหวุดหวิดไปนิดเดียว” หมายความว่าอย่างไร
- นายพรานยิงถูกกระทิง โคนที่สำคัญ
 - นายพรานยิงถูกกระทิง แต่ไม่โคนที่สำคัญ
 - นายพรานไล่ยิงไม่ถูกกระทิง
11. หากจะเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ข้อใดเรียงลำดับได้ถูกต้อง
1. นายพรานยิงกระทิง 2. กระทิงหนี 3. นายพรานเข้าป่า
- 1, 2, 3
 - 3, 2, 1
 - 3, 1, 2

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12-14

“มี สติง ฟิง ประจบ ให้ ทรบ บาท อย่า ให้ ขาด สิ่ง ของ ต้อง ประสงค์
หาก มี น้อย ใช้น้อย ค่อย บรรจง อย่า จ่าย ลง ให้ มาก จะ ยาก นาน”

12. ข้อความข้างต้นกล่าวถึงเรื่องใด
- การมีเงิน
 - การใช้จ่ายเงิน
 - ข้อเสียของการใช้จ่าย
13. จากข้อความ “จ่ายลงให้มาก” หมายถึง
- ใช้จ่ายอย่างประหยัด
 - ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย
 - ใช้จ่ายให้น้อยลง
14. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- เมื่อหาเงินได้ควรเก็บไว้ไม่ควรซื้ออะไร
 - เมื่อหาเงินได้ควรใช้ในสิ่งจำเป็น
 - เมื่อหาเงินก็ควรรู้จักแบ่งปันผู้อื่นบ้าง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15-17

“ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
 เกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
 สละเลือด ทุกหยาดเป็นชาติพลี”

15. “ไทย” ในที่นี้หมายถึง

- ก. ประเทศไทย ข. คนไทย ค. รัฐบาลไทย

16. “ขลาด” ในที่นี้หมายถึง

- ก. กล้า ข. ไม่กล้า ค. กลัว

17. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นต้องการบอกให้ทราบถึงเรื่องใด

- ก. ความรักตัวเอง
 ข. ความรักญาติ
 ค. ความรักชาติ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18-20

“อัน อ้อย ตาล หวาน ลิ้น แล้ว ลิ้น ซากแต่ ลม ปาก หวาน หู มิ รู้ หาย”

18. “หวานลิ้น” หมายถึง

- ก. รสหวาน ข. การได้สิ่งที่ต้องการ ค. ง่าย

19. “หวานหู” น่าจะหมายถึงข้อใด

- ก. การใช้คำพูดที่ยานคาง
 ข. การใช้คำพูดที่ไพเราะ
 ค. การใช้คำพูดที่ไม่น่าฟัง

20. จากข้อความนี้ผู้เขียนมีเจตนาบอกให้ผู้อ่านทราบถึงเรื่องใด

- ก. การพูดจา
 ข. การปลุกตาส
 ค. ความหวานของอ้อยและตาล

.....

เฉลยแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 1 การสะกดคำ

1. บอ-อา-นอ-บาน-โท-บ้าน
2. พอ - อี - พี - เอก พี
3. คอ - อุ - ดู - ลอ - แอ - แล ดู-แล
4. ซอ - อุ - ชู - มอ - อี - มื่อ ชู-มื่อ
5. วอ - เอ - เว - ลอ - อา - ลา เว-ลา
6. มอ - โอ - โม - หอ - โอ - โห ... โม-โห
7. รอ - โอ - งอ - โรง - รอ - เอีย - นอ - เรียน โรง-เรียน
8. กอ - เอะ - เกะ - กอ - อะ - กะ เกะ - กะ
9. มอ - อะ - มะ - ลอ - อี - ลิ ... มะ - ลิ
10. ถอ - อุ - งอ - ถง - ทอ - เอา - เทา - โท - เท้า ... ถง - เท้า
11. ทอ - เออ... เทอ
12. คอ - ออ - กอ - คอก - บอ - อัว -- บัว ... คอก-บัว
13. หอ - อัว - หัว - จอ - ไอ - ใจ ... หัว-ใจ
14. ผอ - เอียะ ... เผียะ
15. รอ - เอื้อ - เรื้อ - จอ - โอะ - มอ - จม เรื้อ-จม
16. ยอ - เออะ - เยอะ - ยอ - แอะ - แยะ เยอะ-แยะ
17. ผอ - อัวะ ... ผัวะ
18. ตอ - โอะ - โตะ - ตรี ... โต๊ะ
19. รอ - อ้า - ลอ - อี - กอ - ลีก ... ร้า-ลีก
20. พอ - ไอ - ไพ - รอ - เอาะ - เราะ ... ไพ-เราะ

ตอนที่ 3 การอ่านจับใจความ

1. ก. 2. ข 3. ค 4. ข 5. ค 6. ค 7. ค 8. ค 9. ค 10. ข
- 11.ค 12. ข 13.ค 14.ข 15.ข 16.ค 17.ค 18.ก 19.ข 20.ก

แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง

แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนี้เป็นแบบวัดที่มีลักษณะเป็นการรายงานด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อ่านคำถามให้นักเรียนพิจารณาว่าตนเองมีลักษณะเหมือนหรือไม่เหมือนกับข้อความในแบบวัด นักเรียนบอกคำตอบที่เลือกให้ครูเป็นผู้บันทึกคำตอบ แบบวัดประกอบด้วยข้อความให้พิจารณา 49 ข้อ แบ่งเป็น 5 หมวดคือ

1. หมวดทั่วไปที่เกี่ยวกับตนเอง จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อความที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเองในเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวกับตนเอง ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของตน เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น ความรู้สึกที่มีต่อตนเองในเรื่องความเชื่อมั่น การตัดสินใจ การปรับตัว เป็นต้น ประกอบด้วยข้อ 1 2 7 9 10 12 15 16 21 23 26 27 30 31 33 37 41 42 45 48
2. หมวดสังคม จำนวน 7 ข้อ เป็นข้อความที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเองในด้านความเป็นที่นิยม ชื่นชมและยกย่องในหมู่เพื่อน ครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่มีความสำคัญต่อตน ประกอบด้วยข้อ 3 5 11 18 24 34 43
3. หมวดพ่อแม่และครอบครัว จำนวน 8 ข้อ เป็นข้อความที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเองในด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับพ่อแม่ พี่น้อง ความเป็นอยู่ในครอบครัว การรับรู้ความรู้สึกที่พ่อแม่มีต่อตนเอง ประกอบด้วยข้อ 4 6 8 13 17 19 25 38
4. หมวดโรงเรียนและการศึกษา จำนวน 6 ข้อ เป็นข้อความที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเองเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อนในชั้นเรียน การประสบความสำเร็จ ความพึงพอใจในผลการเรียน เป็นต้น ประกอบด้วยข้อ 14 20 29 36 40 47
5. การตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง (Lie Score) จำนวน 8 ข้อ เป็นข้อความที่ป้องกันการตอบเพื่อป้องกันตนเองของผู้ตอบ ซึ่งจะนำมาใช้ในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของคำตอบข้ออื่น ๆ ในแบบวัด

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบวัดนี้มีการให้คะแนนในแต่ละข้อแตกต่างกันโดยข้อความทั้งด้านบวกและด้านลบ ข้อความด้านบวกจำนวน 16 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 2 3 5 6 11 16 17 23 24 26 29 33 36 37 41 ข้อความด้านลบจำนวน 25 ข้อ ได้แก่ข้อ 4 7 8 9 10 12 13 14 15 18 19 20 21 26 27 30 31 34 38 40 42 43 45 47 48 สำหรับข้อความด้านลบถ้าตอบว่า "ไม่ใช่" จะได้ 1 คะแนน ส่วนข้อความด้านบวกถ้าตอบว่า "ใช่" จะได้ 1 คะแนนสำหรับข้อความที่วัดการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ข้อ 22 28 32 35 39 44 46 49 ถ้าตอบว่า "ใช่" จะได้ 1 คะแนน โดยแยกคะแนนออกต่างหากไม่นับรวมคะแนนความรู้สึกในการเห็นคุณค่าในตนเอง

แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง

แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองนี้เป็นแบบประเมินที่ให้นักเรียนประเมินลักษณะนิสัย ความคิดและความรู้สึกบางประการของตัวเองในด้านต่าง ๆ ว่าโดยทั่วไปนักเรียนมีลักษณะแบบนั้นหรือไม่ แต่ละข้อไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะหรือแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ที่ไม่เหมือนกัน จึงขอให้พิจารณาข้อความที่ครูอ่านให้นักเรียนฟัง แล้วตอบว่าใช่ หรือไม่ใช่ ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ชื่อ.....สกุล.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อความ	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวไม่มีผลต่อความรู้สึกของฉัน....
2. ฉันสามารถตัดสินใจทำเรื่องต่าง ๆ ได้เองโดยไม่ลังเล.....
3. ฉันทำให้คนที่อยู่ใกล้ ๆ รู้สึกมีความสุข.....
4. ฉันรู้สึกหงุดหงิดง่ายเมื่ออยู่ที่บ้าน.....
5. เพื่อน ๆ รักฉัน.....
6. พ่อแม่เข้าใจความรู้สึกของฉันดี.....
7. ฉันมักรู้สึกท้อถอยเมื่อพบอุปสรรคในการทำสิ่งต่าง ๆ.....
8. พ่อแม่ตั้งความหวังเกี่ยวกับตัวฉันไว้สูงมาก.....
9. ฉันไม่พอใจในสภาพที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนี้.....
10. ชีวิตฉันสับสนวุ่นวายไม่มีความสุข.....
11. เพื่อน ๆ มักคล้อยตามความคิดฉัน.....
12. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่เก่ง.....
13. ฉันอยากหนีออกจากบ้านอยู่เสมอ.....
14. ฉันรู้สึกหงุดหงิดและไม่มีความสุขเมื่ออยู่ที่โรงเรียน.....
15. ฉันมีรูปร่างหน้าตาไม่ดีนักเมื่อเทียบกับคนส่วนมาก.....
16. ฉันเป็นคนพูดตรงไปตรงมา.....
17. พ่อแม่เข้าใจฉัน.....
18. เพื่อน ๆ มักได้รับความชื่นชมมากกว่าฉัน.....
19. พ่อแม่ยุ่งกับชีวิตฉันมาก.....
20. ฉันรู้สึกหมดกำลังใจอยู่เสมอ เมื่ออยู่ที่โรงเรียน.....
21. บ่อยครั้งที่ฉันไม่ชอบตัวเองและอยากเป็นคนเก่ง.....
22. ฉันไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับอะไรทั้งสิ้น.....
23. ฉันมีความมั่นใจในตนเองมาก.....
ทุกคนที่รู้จักฉันมักชอบฉัน.....

ข้อความ	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
24. พ่อแม่และฉันอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข.....
25. ฉันนั่งใจลอย คิดอะไรคนเดียวอยู่บ่อย ๆ.....
26. ฉันอยากเป็นเด็กกว่านี้.....
27. ฉันมักทำอะไรถูกต้องเสมอ.....
28. ฉันภูมิใจในผลการเรียนของตัวเอง.....
29. ฉันต้องให้คนอื่นมาคอยบอกอยู่เสมอว่าต้องทำอะไรบ้าง.....
30. ฉันเสียใจในการกระทำของตนเองเสมอ.....
31. ฉันไม่เคยมีความสุข.....
32. ฉันมีความสุขมาก.....
33. ถ้าเลือกได้ ฉันอยากเล่นกับคนที่เด็กกว่า.....
34. ฉันชอบทุกคนที่ฉันรู้จัก.....
35. ฉันชอบให้ครูเรียกให้ตอบคำถามในชั้นเรียน.....
36. ฉันรู้จักตัวเองดี.....
37. พ่อแม่พี่น้องที่บ้านไม่มีใครเอาใจใส่ฉัน.....
38. ฉันไม่เคยโดนครูดุว่า.....
39. ผลการเรียนของฉันไม่ดีเท่าที่ฉันต้องการ.....
40. ฉันแน่ใจในสิ่งที่ตัดสินใจทำลงไป.....
41. ฉันไม่ชอบที่เป็นเด็กผู้ชายเลย / ฉันไม่ชอบเป็นเด็กผู้หญิงเลย.....
42. ฉันชอบอยู่คนเดียว.....
43. ฉันไม่เคยรู้สึกอายเลย.....
44. ฉันรู้สึกละอายใจในการกระทำของตัวเองเสมอ.....
45. ฉันพูดความจริงเสมอ.....
46. ครูทำให้ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่ดีเท่าที่ควร.....
47. ฉันหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกดุว่า.....
48. ฉันรู้เสมอว่าควรจะทำอะไรกับใคร.....

แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการเรียน

คู่มือการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการเรียน

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตนี้ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 เป็นการสังเกตช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน

ตอนที่ 3 เป็นการสังเกตพฤติกรรมโดยรวมที่นักเรียนกระทำในขณะที่เรียน

2. วิธีใช้แบบสังเกต ผู้สังเกตควรปฏิบัติดังนี้

2.1 ศึกษาแบบสังเกตและวิธีการใช้แบบสังเกตให้ละเอียดก่อนทำการสังเกต

2.2 การเตรียมอุปกรณ์ในการสังเกต เช่น นาฬิกา ปากกาหรือดินสอ เตรียมแบบบันทึกการสังเกตโดยจัดเรียงไว้ตามลำดับรายชื่อนักเรียนที่จะได้รับการสังเกต เขียนครั้งที่ และวันที่สังเกตลงในช่อง “ครั้งที่ ...”

2.3 วิธีการสังเกต

2.3.1 ผู้สังเกตควรสังเกตนักเรียนทีละคนโดยไม่ให้นักเรียนทราบว่าขณะนี้ผู้สังเกตกำลังสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกตลอดระยะเวลาที่กำหนดไว้โดยสังเกตพฤติกรรมความสนใจของนักเรียนครั้งละ 20 นาทีต่อการสังเกตนักเรียน 1 คน

2.3.2 การบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน

การบันทึกในตอนต้นที่ 1 และ 3 ผู้สังเกตควรสังเกตพฤติกรรมโดยรวมของนักเรียนในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ แล้วบันทึกผลการสังเกตในตอนต้นที่ 3 หากพบว่ามีช่วงใดที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในตอนต้นที่ 1 จึงบันทึกลงในช่องที่กำหนดไว้ในตอนต้นที่ 1

การบันทึกในตอนต้นที่ 2 ผู้สังเกตบันทึกเวลาเป็นจำนวนนาทีที่นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมหนึ่ง ๆ ไว้ในช่อง “ช่วงความสนใจ”

2.3.3 ระยะเวลาในการสังเกต ในการสังเกตพฤติกรรมโดยรวมที่นักเรียนกระทำในแต่ละครั้งจะใช้เวลาในการสังเกต 20 นาที

แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการเรียน

แผ่นที่

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่ โรงเรียน

รายการที่สังเกต	ความถี่ของการแสดงพฤติกรรมที่สังเกต				
	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)
	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง
<p><u>ตอนที่ 1</u> การสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการเรียนการสอน</p> <p>1. การซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน</p> <p>2. การตอบคำถามเมื่อครูถามนักเรียนโดยไม่เจาะจงผู้ตอบ</p> <p>3. การใช้คำพูดที่แสดงความกระตือรือร้น/ชอบกิจกรรมที่ทำ เช่น สนุกดีครับ / ขอทำอีกครั้ง / มีแค่นี้หรือครับ เป็นต้น</p> <p>4. การแสดงออกถึงอารมณ์ที่มีความสุข เช่น ยิ้มแย้มแจ่มใสเมื่อได้ทราบว่าจะได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอน</p>					

ชื่อ ชั้น เลขที่ โรงเรียน.....

รายการที่สังเกต	ความถี่ของการแสดงพฤติกรรมที่สังเกต				
	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)	ครั้งที่ ... (วันที่.....)
	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง	จำนวนครั้ง
5. ร่วมอภิปราย (โอกาสในการอภิปราย : การร่วมอภิปราย) : : : : :
6. การลุกออกนอกบริเวณที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน
7. แสดงอาการเบื่อหน่ายหรือสนทนากับเพื่อนในขณะที่ฝึกปฏิบัติ กิจกรรมหรือฟังครูอธิบาย
<u>ตอนที่ 2</u> ช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)
8. กิจกรรมที่นักเรียนทำอยู่คือ.....
9. กิจกรรมที่นักเรียนทำอยู่คือ
10. กิจกรรมที่นักเรียนทำอยู่คือ
11. กิจกรรมที่นักเรียนทำอยู่คือ
12. กิจกรรมที่นักเรียนทำอยู่คือ

แผ่นที่.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....โรงเรียน.....

ตอนที่ 3 บันทึกพฤติกรรมนักเรียน

วัน เดือน ปี	พฤติกรรมที่สังเกตได้
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ผู้บันทึก

ภาคผนวก ค

1. รูปแบบการเรียนการสอนอ่าน
2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่าน

รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมพันธ์และแนวคิดสื่อกลางการสอน

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าเพิ่มเติมทำให้เกิดพัฒนาการไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ พฤติกรรมการดำเนินชีวิต ศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยม การอ่านมีส่วนช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใส สมบูรณ์ โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในวัยเรียน หากมีความสามารถในการอ่านดีย่อมได้รับการยอมรับสามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดี ในทางกลับกันเด็กคนใดอ่านไม่ได้ก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เด็กที่มีอุปสรรคในการอ่านย่อมขาดความมั่นใจในตนเอง ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ความสำเร็จทางการศึกษามักเป็นผลมาจากความสามารถในการอ่าน โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ (Learning Disability) ซึ่งเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติ หรือมีระดับสติปัญญาสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนทั่วไป แต่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ได้แก่ การไม่เข้าใจหรือไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาพูด การใช้ภาษาเขียน ตลอดจนการมีปัญหาในการฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์บกพร่อง ซึ่งหมายความรวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องในการรับรู้มีการทำงานของสมองบกพร่อง (Minimal Brain Dysfunction/MBD) มีความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) บกพร่องด้านการสื่อสาร (Aphasia) มีสมาธิสั้นอยู่ไม่สุข (Attention Deficit Hyperactivity Disorder - ADHD) เด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้บางคนอาจมีปัญหาหลาย ๆ ด้าน หรือเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตราที่ 10 หมวดที่ 2 เกี่ยวกับเรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาของบุคคล โดยเฉพาะบุคคลที่มีความบกพร่องด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ตลอดจนผู้มีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลไว้ว่าให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้จัดการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาจะหันมาสนใจศึกษาหาความรู้และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เนื่องจากความไม่สามารถในด้านการอ่าน

นั้นจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และความรุนแรงของปัญหาการอ่านจะสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ หากไม่ได้รับการแก้ไขหรือช่วยเหลือเสียแต่ต้น ปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มอื่น เนื่องจากเป็นนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติและเกณฑ์สูงกว่าปกติ ที่สามารถเรียนรู้วิชาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการอ่านได้ จึงมักถูกละเลยไม่ได้รับความสนใจจากครูและผู้เกี่ยวข้องเท่าที่ควร หากครูสามารถให้ความช่วยเหลือโดยจัดการสอนให้เป็นพิเศษแล้วก็จะสามารถช่วยให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านได้ดีขึ้น และสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพซึ่งจะทำให้ได้โดยการกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้สมองทั้งสองซีกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลาย ๆ การใช้ประสาทสัมผัสส่วนต่างๆ ทำกิจกรรมนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำงานของสมองและระบบประสาทหลายส่วน เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าหากมนุษย์ใช้สมองส่วนใดทำงานอยู่เสมอจะทำให้สมองส่วนนั้นเจริญเติบโต มีการเจริญของเส้นใยสมองมากขึ้น การใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ ส่วน ในการรับรู้หรือรับประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่งย่อมให้ผลต่อการรับรู้มากกว่า การใช้ประสาทสัมผัสเพียงด้านเดียว การใช้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบพหุสัมผัสเป็นแนวทางการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้นและสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การให้คำแนะนำ กระตุ้นให้นักเรียนคิดโดยใช้คำถาม การสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ด้วยวิธีที่เหมาะสม และการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ เพราะการคอยให้คำแนะนำ การให้ความรัก ความเอาใจใส่จากครูเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความสัมพัธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสนใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ ครูที่สอนในระดับประถมศึกษาควรเอาใจใส่และศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองต่อไปได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของนักเรียน

แนวคิดพื้นฐาน

แนวคิดพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนี้คือ

1. แนวคิดแบบพหุสัมผัส
2. แนวคิดแบบสื่อกลางการสอน

แนวคิดพหุสัมผัส (Multisensory Approach)

แนวการสอนแบบพหุสัมผัสเป็นแนวการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนรับรู้ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทาง ได้แก่ ทางตา ทางหู ทางการสัมผัส และทางการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยให้ความสำคัญในการรับรู้แต่ละทางนั้นอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสในส่วนที่ทำงานได้ดีไปชดเชยความบกพร่องในการรับรู้ของประสาทสัมผัสบางด้านของเด็ก ในขณะเดียวกันประสาทสัมผัสส่วนที่บกพร่องนั้นก็ถูกใช้งานและมีการพัฒนาขึ้นได้ด้วย

ครูสามารถใช้แนวการสอนแบบพหุสัมผัสในการสอนเรื่องการออกเสียงของตัวอักษรและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน ความรู้สึกขณะเขียนและอ่านออกเสียงจะทำให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างลักษณะของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการสะกดคำ การใช้แนวการเรียนการสอนแบบนี้สำหรับฝึกหัดการอ่านและการสะกดคำนั้นจะส่งผลให้มีการพัฒนาความจำในเรื่องของสัทศาสตร์ และยังคงส่งผลต่อไปยังทักษะในการเขียนและการทำงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย จากการศึกษาพบว่าผู้สนใจนำแนวการสอนแบบพหุสัมผัสไปเป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีสอนหลายท่าน ได้แก่ เฟอ์นาล ซึ่งได้เสนอแนวการสอนที่ใช้แนวการเรียนการสอนแบบพหุสัมผัส ที่เน้นการเรียนรู้โดยการรับรู้ข้อมูลผ่านทางตา หู การเคลื่อนไหว (VAKT) ที่ผสมผสานกัน ส่วนกิลลิงแฮมและ สติลแมน ได้เสนอวิธีสอนที่เน้นการใช้การเคลื่อนไหวและการสัมผัสที่ละส่วนของร่างกาย นอกจากนี้ยังมีแนวการสอนที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นใหม่เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการมองและการฟัง โดยเน้นเรื่องเสียงและตัวอักษร

การนำแนวการสอนแบบพหุสัมผัสไปใช้ในการเรียนการสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในหลายวิชาและหลายระดับ ทั้งนี้ครูควรยึดหลักการของแนวการสอนนี้ที่เน้นให้นักเรียนรับรู้ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลาย แล้วปรับใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของนักเรียน

แนวคิดสื่อกลางการสอน (Mediated Instruction Approach)

แนวคิดสื่อกลางการสอน เป็นแนวคิดสำหรับการสอนอ่านที่ มาซาโนและเพนเตอร์ (Marzano and Paynter) ได้พื้นฐานมาจากแนวคิดของ เฟอร์สเตน (Feuerstein) ที่เสนอแนะแนวคิด ประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อกลาง (Mediated Learning Experience) หัวใจสำคัญของแนวคิดนี้คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในขณะที่นักเรียนฝึกทักษะการอ่านโดยครูมีส่วนช่วยในการ พัฒนาทักษะของนักเรียนในส่วนที่นักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติเองได้ การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่ บูรณาการแนวการสอนแบบเน้นทักษะในการอ่านและเขียน และการสอนแบบองค์รวม (Whole-Language) เข้าด้วยกัน

แนวคิดแบบสื่อกลางการสอนนี้เป็นแนวคิดที่เน้นให้ครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนได้จนประสบความสำเร็จ โดยการ จัด กิจกรรมการเรียนการสอนของแนวคิดนี้ประกอบด้วย การเรียนรู้จากบทเรียนย่อย การลงมือปฏิบัติ และการแบ่งปันประสบการณ์ โดยครูจะต้องเข้าใจในกระบวนการอ่านเป็นอย่างดี กระบวนการที่เป็นองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. กระบวนการประมวลงาน (The general task processor) เป็นการกำหนด จุดมุ่งหมายของการอ่าน การนำแนวคิดแบบสื่อกลางการสอนเข้าไปใช้ในขั้นตอนนี้ครูอาจทำได้โดย ช่วยให้นักเรียนกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านให้ชัดเจนอย่างน้อย 3 ข้อต่อไปนี้

1) การก่อให้เกิดความสนุกสนานและประสบการณ์ใหม่

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น

ถ้าได้รับมอบหมายให้ค้นหาเหตุการณ์เกี่ยวกับสงครามเวียดนาม ก็จะต้องแน่ใจว่าได้เลือกหนังสือ หรือเรื่องราวเกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้น จุดมุ่งหมายของการอ่านก็คือเพื่อเก็บข้อมูลใหม่เกี่ยวกับเหตุการณ์ ที่สนใจ

3) การยืนยันว่านักเรียนรู้อะไรบ้างจากการอ่าน ปัญหาที่มักเกิดขึ้น คือ นักเรียนไม่สามารถกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการอ่านได้ การไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนทำให้ ไม่มีสมาธิในการอ่านและทำให้เลิกสนใจในกิจกรรมการอ่าน ครูจึงต้องช่วยให้นักเรียนกำหนด จุดประสงค์การอ่านให้ชัดเจน ถ้าการอ่านครั้งนี้มีเป้าหมายให้นักเรียนอ่านเพื่อให้ได้ประสบการณ์ ก็ควรกำหนดคำถามหรือจุดประสงค์ให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่อ่านกับชีวิตจริงของนักเรียน เช่น อาจตั้งคำถามว่า ประสบการณ์ของนักเรียนคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากเรื่องที่อ่านอย่างไร

2. กระบวนการคัดเลือกข้อมูล (The information screener) เป็นการยอมรับ ข้อมูลตามเหตุผลที่ปรากฏในการอ่าน ผู้อ่านจะคัดเลือกข้อมูลว่ามีเหตุผลหรือไม่ที่จะยอมรับข้อมูล นั้น ถ้าข้อมูลได้รับการยอมรับคือมีเหตุผลที่เหมาะสมในการเก็บจำก็จะบูรณาการเข้ากับความรู้เดิม

ที่ผู้เรียนมีอยู่ การช่วยเหลือนักเรียนตามแนวคิดสื่อกลางการสอนให้สามารถคัดเลือกข้อมูลได้นั้น ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

- 1) ให้นักเรียนถามตนเองว่าข้อมูลที่ได้จากการอ่านนั้นมีความหมายตรงกับหัวเรื่องที่กำหนดไว้หรือไม่
- 2) ถ้านักเรียนตอบว่าไม่ ให้นักเรียนว่าผู้เขียนต้องการให้ข้อมูลที่ไม่สมเหตุผลกับผู้อ่านหรือไม่
- 3) ถ้าข้อมูลที่ได้ไม่สมเหตุผลให้นักเรียนระงับการยอมรับข้อมูล
- 4) ถ้าข้อมูลที่ได้มีเหตุผลดีให้รับข้อมูลนั้นแล้วพิจารณาเหตุผลของข้อมูล

3. กระบวนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อความ (The propositional network processor) เป็นกระบวนการจัดหรือประมวลผลความคิดโดยการเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การสร้างเครือข่ายหรือความเชื่อมโยงนี้คือการสรุปอ้างอิง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิเสธหรือการยอมรับเหตุผลในการให้ความเห็น

ปัญหาที่มักพบในกระบวนการสอนขั้นนี้คือ นักเรียนประสบปัญหาในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความคิดในประโยคหรือข้อความที่อ่าน ซึ่งครูสามารถเข้าไปช่วยเหลือนักเรียนได้โดยช่วยให้นักเรียนสรุปบทที่อ่านด้วยการตั้งคำถามเกี่ยวกับ ความคิดรวบยอดของข้อความที่ปรากฏให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลักษณะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของเรื่องที่อ่าน ครูอาจให้นักเรียนเขียนเป็นแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์หรือตัวละครที่ปรากฏ ตัวอย่างเช่น การเขียนแผนภาพเพื่ออธิบายลักษณะของตัวละครหรือเหตุการณ์ การเขียนแผนภาพเพื่อแสดงลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นการเขียนแผนภาพเพื่อแสดงสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ เป็นต้น

4. กระบวนการประมวลคำ (The word processor) เป็นการฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับคำและให้นักเรียนสามารถจำคำที่เรียนได้ เพื่อตัดสินใจว่าคำนั้นมีความสำคัญต่อความหมายโดยรวมของข้อความหรือไม่ ปัญหาที่นักเรียนมักประสบในการประมวลคำคือ นักเรียนไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ในบทที่อ่าน อ่านออกเสียงผิด อ่านข้ามคำ ซึ่งจะทำให้ความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านลดลง การช่วยเหลือนักเรียนจะใช้การสะกดคำและการออกเสียงคำเข้ามาช่วยซึ่งอาจทำได้โดยการอ่านข้ามคำและอ่านจนจบประโยค จากนั้นกลับไปอ่านคำซ้ำแล้วถามตนเองว่าคำใดที่มีความหมาย หากไม่สามารถระบุคำได้ให้อ่านประโยคใหม่

5. กระบวนการทำให้เกิดโครงสร้างใหญ่ (The macrostructure generator) เป็นการสร้างหรือผูกข้อความง่าย ๆ จากเนื้อหาที่เรียน ซึ่งหมายถึงใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน ปัญหาที่นักเรียนมักประสบ คือ นักเรียนสามารถให้ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับบทอ่านได้แต่ไม่สามารถระบุโครงสร้างรวมและไม่สามารถอธิบายถึงเจตนาในการเขียนของผู้เขียนได้ วิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้คือ การใช้ยุทธศาสตร์ในการสรุปย่อและการถอดความ

การนำแนวคิดสื่อกลางการสอนไปใช้ในห้องเรียน

การสอนตามแนวคิดนี้เน้นให้ครูให้ความสนใจในการสำรวจว่านักเรียนมีความสามารถในการดำเนินการตามกระบวนการของแต่ละองค์ประกอบอย่างไรบ้าง หากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนใดได้ครูจะต้องให้ความช่วยเหลือ โดยในการให้ความช่วยเหลือนี้จะเป็นการช่วยเหลือรายบุคคลตามความสามารถของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มเติมตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน

การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสื่อกลางการสอนได้แนวคิดมาจากแนวการสอนแบบการปฏิบัติการ (The workshop approach) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1. บทเรียนย่อย (The mini-lesson) ซึ่งเป็นช่วงที่ครูนำเสนอบทสรุปสั้น ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ อธิบายถึงกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติในชั่วโมงเรียน และรวมทั้งแจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับข้อความรู้ที่นักเรียนจะได้เรียนซึ่งนักเรียนจะต้องนำมาใช้ในการทำโครงการ
2. ช่วงการทำกิจกรรม (The activity period) เป็นช่วงเวลาที่ให้นักเรียนลงมือทำงานตามโครงการที่จะประกอบด้วยกระบวนการอ่านและการเขียน ในขณะที่นักเรียนทำงานของนักเรียนอยู่นั้น ครูจะสังเกตการทำงานของนักเรียนทีละคน เพื่อเตรียมให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนโดยใช้กระบวนการอ่านและเขียนตามแนวสื่อกลางการสอน
3. ช่วงการแสดงความเห็นและประสบการณ์ (The sharing period) เป็นช่วงของการแสดงความคิดเห็นและแสดงประสบการณ์หรือผลงานที่ได้จากการทำกิจกรรม

การบูรณาการแนวคิดแบบพหุสัมพันธ์และแนวคิดสื่อกลางการสอนเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน ทำให้เกิดรูปแบบการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบต่างๆ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนปรากฏดังนี้

**หลักการของรูปแบบการเรียนสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง
ในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน**

การที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูลได้ถูกต้องและครบถ้วนย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ซึ่งมักมีปัญหาในการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสบางส่วน หรือมีความบกพร่องอื่นที่ส่งผลต่อการรับรู้ความต้องการวิธีการเรียนการสอน หรือต้องการทำกิจกรรมที่ให้โอกาสได้รับรู้จากประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทาง ครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายทางอย่างมีความหมายและสอดคล้องกับธรรมชาติและศักยภาพของนักเรียน หากทำได้เช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การที่ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้ครูที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ควรมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาและลักษณะของนักเรียนกลุ่มนี้ ลักษณะหนึ่งที่พบมากในนักเรียนกลุ่มนี้คือ ขาดความมั่นใจเมื่อต้องทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เนื่องจากคิดว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านต่ำ และไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนหรือครู การทำกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องการความมั่นใจ ความเอาใจใส่อย่างเป็นกันเอง รู้สึกปลอดภัย และไม่อับอายหากทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ การได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากครูจึงเป็นสิ่งสำคัญ ครูควรเป็นกัลยาณมิตรที่ค้ำกับนักเรียน มีบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้คอยทำหน้าที่ให้คำแนะนำ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแบ่งบทเรียนเป็นบทเรียนย่อยๆ รวมทั้งยังทำหน้าที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน ไปตามลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบ ทักษะการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเกิดการเรียนรู้ จึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญ ซึ่งครูที่จะใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ควรคำนึงถึง และฝึกตนเองให้เป็นผู้มีความสามารถในการใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

สำหรับกระบวนการเรียนการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วย 1)การกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน 2)การอ่านและพิจารณาคัดเลือกข้อมูล 3) การกำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูล 4) การประมวลผลสำคัญ 5) การสรุปใจความสำคัญของข้อมูล การจัดการเรียนการสอนควรใช้วิธีที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนกลุ่มนี้ คือ ควรจัดเวลาสำหรับทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมค่อนข้างสั้น จึงควรแบ่งบทเรียนเป็นบทเรียนย่อยๆ ให้นักเรียนเรียนรู้ไปที่ละขั้นตอนใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกทักษะเดิมซ้ำๆ หลายๆ ครั้งด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน เน้นบรรยากาศความเป็นกันเองและสนุกสนาน ให้นักเรียนได้แสดงผลงานและรับทราบความก้าวหน้าของการการเรียนรู้ในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองและยอมรับความจริงที่ปรากฏ

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง
ในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน

รูปแบบการเรียนสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่าน อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนนี้มีรายละเอียดดังนี้

1. พัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในการเรียนรู้ทั้งวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ การพัฒนาความสามารถในการอ่านประกอบด้วยฝึกทักษะ 2 ด้าน ดังนี้

1.1 ทักษะในการอ่านสะกดคำและอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระต่าง ๆ

การอ่านสะกดคำและการอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระต่าง ๆ เป็นการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดโดยแบ่งเป็นบทเรียนย่อย ๆ มีขั้นตอนในการฝึกทักษะดังนี้

1.1.1 จัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.1.2 รับรู้ข้อมูลและฝึกทักษะ

1.1.3 อ่านคำหรือข้อความใหม่

1.1.4 บันทึกคำที่อ่านได้

1.2 ทักษะในการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ เป็นขั้นของการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ และการอ่านออกเสียงสระต่าง ๆ มาแล้ว ในการฝึกทักษะเพื่อสรุปใจความสำคัญ ประกอบด้วยการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

1.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน

1.2.2 การรับและคัดเลือกข้อมูล

1.2.3 การกำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูล

1.2.4 การประมวลผลคำสำคัญ

1.2.5 การสรุปใจความสำคัญของข้อมูล

2. การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อตนเอง และจะมีมากขึ้นเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จในการทำงาน หรือการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้จะทำให้นักเรียนได้รับทราบความสามารถในการเรียนของตนเองอยู่เสมอ และจะเห็นอย่างเด่นชัดในช่วงท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือในขั้นของการแสดงผลงานและการประเมินผลงาน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะได้แสดงผลงานและความสามารถของตนเองต่อกลุ่มเพื่อนและครู รวมทั้งได้รับทราบผลสะท้อนของการแสดงผลงานจากครูและเพื่อนอย่างทั่วถึง

เนื้อหาของรูปแบบการเรียนสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องใน
การเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน

เนื้อหาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลาง
การสอน ประกอบด้วย

1. สระที่ใช้ในภาษาไทย ได้แก่ สระทั้ง 28 สระ ประกอบด้วย สระเดี่ยว 15 สระ
สระประสม 13 สระ ดังนี้

สระเดี่ยว	สระประสม
อะ อา อิ อี อึ อู	เอะ แอะ เอะ อัวะ อัว
เอ แอ โอ โอ	เอ็ยะ เอ็อะ เอ็อ
อ อำ ออ	เอื่อ เอื่อะ เอื่อ

2. การอ่านสะกดคำ และอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระต่าง ๆ

การสะกดคำ แจกลูก ผันอักษร เป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝน
ในการเรียนการสอนควรเริ่มโดยการให้นักเรียนรู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และจํารูปพยัญชนะสระ
ให้ได้ก่อนจึงจะนำมาสะกดคำ และแจกลูก

การสะกดคำ หมายถึง การออกเสียงตามพยัญชนะและสระที่ประสมกันเป็นคำ เช่น
กอ-อา-งอ-กา หรือจะสะกดทีละชั้น เช่น กอ-อา-กา-กา-งอ-กา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถนัดของครู

การแจกลูก หมายถึง การออกเสียงคำที่ประสมด้วยเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และ
ตัวสะกด โดยมีเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงหลักแล้วเปลี่ยนเสียงสระไปตามลำดับหรือเปลี่ยนเสียง
ตัวสะกดไปที่ละมาตรา เช่น

การแจกลูกโดยใช้พยัญชนะเป็นหลักแล้วเปลี่ยนเสียงสระไป ได้แก่ กะ กา กิ กี
ในการแจกลูกออกเสียงดังนี้

กอ – อะ – ะ / กอ – อา – กา / กอ – อิ – กิ / กอ – อี – กี

การแจกลูกโดยใช้สระเป็นหลักแล้วเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นหรือเสียงตัวสะกด ได้แก่
ดั่ง จัง บัง ปัง อ่านแบบแจกลูกดังนี้

คอ – อะ – งอ – คัง / จอ – อะ – งอ – จัง / บอ – อะ – งอ – บัง / ปอ – อะ – งอ – ปัง

การสอนโดยวิธีการทางหลักภาษานี้ ควรเริ่มจากการสะกคคำและแจกถูกปากเปล่า จนคล่องเสียก่อนแล้วจึงให้สังเกตรูปคำและเขียนคำพร้อมกับสะกคคำไปด้วย จะช่วยให้เด็กอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง

3. การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ อยู่ในขั้นประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการฝึกทักษะพื้นฐาน มาใช้ในการอ่านเรื่องราวที่นักเรียนยังไม่เคยอ่านมาก่อน เรื่องที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญเป็นนิทานที่แต่งขึ้น โดยเน้นการใช้คำที่ประสมสระของหน่วยการเรียนรู้ย่อยแต่ละหน่วยที่กำหนดไว้ที่นักเรียน ได้เรียนการสะกคคำและการอ่านออกเสียงมา

**การจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มี
ความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมพันธ์และแนวคิดสื่อกลางการสอน**

การจัดการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการเรียนการสอน	พฤติกรรมนักเรียน	พฤติกรรมครู
<p>การเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดโดยแบ่งเป็นบทเรียนย่อย ๆ</p>	<p>นักเรียนช่วยกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน โดยนักเรียนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนการสอนแล้วนักเรียนช่วยกันบอกนักเรียนเรียนรู้เรื่องการอ่านเพื่ออะไร นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการฝึกอ่าน</p>	<p>ครูชี้แนะให้นักเรียนช่วยกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนช่วยกันกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนอ่านในครั้งนี้ โดยครูใช้คำถามและเล่าถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนจะทำ จากนั้นครูกระตุ้นนักเรียนช่วยกันบอก เรียนรู้เรื่องอะไร เพื่ออะไร เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนเพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้</p> <p>2. ให้นักเรียนดูหนังสือที่นักเรียนจะได้อ่านหลังจากทำกิจกรรมเกี่ยวกับการสะกดคำและการอ่านออกเสียง แจงให้นักเรียนทราบว่า จะได้อ่านหนังสือนิทานพร้อมทั้งระบายสีตามที่นักเรียนชอบ(หากนักเรียนสนใจจะระบายสี</p>

ขั้นตอนการเรียนการสอน	พฤติกรรมนักเรียน	พฤติกรรมครู
	<p>เรียนรู้ทักษะพื้นฐาน เป็นการเรียนเกี่ยวกับการสะกดคำและการอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระต่าง ๆ ในหน่วยการเรียน โดยจะมีขั้นตอนในการเรียนรู้ดังนี้</p> <p>1 <u>จัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้</u> โดยนักเรียนช่วยกันพิจารณาว่าจะเลือกเรียนหน่วยการเรียนย่อยเรื่องใดก่อน แล้วจัดลำดับหน่วยการเรียนย่อยที่เลือกไว้ จากนั้นครูจะแจ้งให้นักเรียนทราบว่าหน่วยการเรียนย่อยที่นักเรียนเลือกมีจุดประสงค์อะไรบ้าง ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้ตามลำดับจุดประสงค์ของหน่วยการเรียนย่อยที่นักเรียนเลือก</p> <p>2 <u>รับรู้ข้อมูลและฝึกทักษะ</u> นักเรียนฝึกทักษะในการสะกดคำ และอ่านออกเสียงตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรม โดยเน้นการรับรู้ที่หลากหลายตามแนวคิดพหุสัมพันธ์</p> <p>3 <u>อ่านคำหรือข้อความ</u> เมื่อนักเรียนได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำและอ่านออกเสียงคำที่ประสมกับสระที่นักเรียนเลือกเรียนแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกอ่านคำที่แตกต่างจากคำที่ได้เรียนในขั้นตอนของการฝึกทักษะ แต่เป็นคำที่ประสมสระเดียวกัน เพื่อย้ำทักษะในการอ่านของนักเรียนและขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับคำที่ประสมสระนั้น ๆ ให้มากขึ้น</p> <p>4 <u>บันทึกคำที่อ่านได้</u> เมื่อนักเรียนฝึกทักษะการอ่านคำที่ประสมสระใดได้แล้ว นักเรียนบันทึกคำเหล่านั้นลงในแบบบันทึกผลการอ่าน ซึ่งชื่อว่า “ใบนำฝากคำ” นำส่งครูเพื่อเก็บไว้ใน “ธนาคารคำ”</p>	<p>ครูช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนรับรู้ข้อความตามแนวคิดพหุสัมพันธ์อย่างเป็นกันเอง</p> <p>1.ครูแนะนำให้นักเรียนทราบว่าแต่ละหน่วยการเรียนจะมีหน่วยการเรียนย่อยเมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมถึงหน่วยการเรียนใด ครูควรให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองจะได้ออกทำกิจกรรมเรื่องอะไร มีลักษณะเป็นอย่างไร ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนการสอน</p>
การประยุกต์ใช้ความรู้	<p>1.กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ</p> <p>นักเรียนบอกครูว่านักเรียนสนใจ หรือต้องการทราบอะไรบ้างที่เกี่ยวกับนิทานเรื่องที่ครูให้นักเรียนดู</p>	<p>ครูช่วยให้นักเรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ โดยเน้นการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ ต้องการค้นหาคำตอบตามลำดับของกิจกรรมแต่ละขั้นตอน</p>

ขั้นตอนการเรียนการสอน	พฤติกรรมนักเรียน	พฤติกรรมครู
	<p>2.การรับและคัดเลือกข้อมูล เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้รับแจกหนังสือนิทานคนละ 1 เล่ม ฝึกอ่านเรื่องราวและสังเกตรูปภาพที่ปรากฏในหนังสือ</p> <p>3.การกำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูล นักเรียนเล่าเรื่องย่อ ๆ ของนิทานที่อ่านช่วยกันบอกข้อความที่คิดว่าเป็นข้อความสำคัญของเรื่อง โดยครูช่วยเขียนข้อความนั้นบนกระดาน จากนั้นช่วยกันพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อความว่าสัมพันธ์กันอย่างไร อะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล สิ่งใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลังโดยใส่หมายเลขหน้าตามลำดับการเกิดเหตุการณ์ไว้หน้าข้อความที่ครูเขียนไว้ให้</p> <p>4.ประมวลคำ นักเรียนช่วยกันเลือกคำสำคัญจากข้อความที่ได้ในข้อ 3 แล้วให้นักเรียนเลือกปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ที่นักเรียนชอบ เขียนคำที่เลือกไว้ด้วยนิ้วมือลงในกระเบทราย ปั้นดินน้ำมันเป็นคำต่าง ๆ ที่ช่วยกันเลือกไว้ หรือ เขียนคำเหล่านั้นลงในกระดาษโดยใช้สีไม้ สีเทียน สีน้ำ ดินสอ หรือปากกา</p> <p>5.การสรุปใจความสำคัญของข้อมูล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องและการคัดเลือกคำสำคัญ แล้วนักเรียนทำแผนภาพ(Mapping)ของนิทานที่อ่าน</p>	<p>1.ครูให้นักเรียนดูหนังสือนิทานประจำหน่วยการเรียนรู้ แล้วถามนักเรียนว่าสนใจ หรือต้องการทราบอะไรเกี่ยวกับหนังสือนิทานนี้บ้าง เมื่อนักเรียนตอบครูเขียนคำตอบของนักเรียนไว้บนกระดาน</p> <p>2. ครูแนะนำให้นักเรียนอ่าน โดยให้นักเรียนลองเปิดหนังสือดูแล้วสำรวจว่ามีคำใดที่นักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านคำนั้นให้ฟัง จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันแล้วให้เวลานักเรียนอ่านตามลำพัง ครูสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนและให้ความช่วยเหลือ</p> <p>3.ครูกระตุ้นให้นักเรียนพิจารณาความสัมพันธ์ ให้นักเรียนบอกเหตุผลของการกระทำของตัวละคร และลำดับของการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยการใช้คำถามชักจูงให้นักเรียนคิดตาม</p> <p>4.ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือให้กำลังใจ และเตรียมอุปกรณ์สำหรับให้นักเรียนฝึกเขียนคำสำคัญที่นักเรียนเลือก</p> <p>5.เตรียมอุปกรณ์และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำแผนภาพเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่นักเรียนอ่าน</p>
<p>การแสดงผลงานและการประเมินผล</p>	<p>1.การแสดงผลงาน นักเรียนนำแผนภาพที่ทำเสร็จแล้วมาคิดแสดงไว้ที่ป้ายนิเทศ แล้วอ่านบัตรคำที่ทำขึ้นให้ครูและเพื่อนฟัง จากนั้นเล่าเรื่องโดยดูจากแผนภาพที่แสดงไว้ พร้อมทั้งเล่าความรู้สึกที่มีต่อผลงานของตนเองให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>2.การประเมินผลงาน นักเรียนและครูประเมินผลงานของเพื่อนนักเรียนที่นำเสนอลงในแบบประเมิน</p>	<p>1.ครูช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้แสดงผลงานและความสามารถในการอ่านตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความสามารถในการนำเสนอองงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. ครูช่วยให้นักเรียนทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกยอมรับและภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง</p>

การวัดและประเมินผลการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยการบูรณาการแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน

การวัดและประเมินผลการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ดำเนินการก่อนและหลังการเรียนการสอนเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนว่ามีการพัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใด และพัฒนาขึ้นอย่างไรบ้าง การประเมินผลการเรียนมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การวัดและประเมินผลก่อนการเรียน เพื่อวัดความสามารถพื้นฐานเดิมที่นักเรียนมี ทั้งนี้เพื่อสำรวจปัญหาในการอ่านของนักเรียนว่ามีปัญหาในการอ่านสะกดคำและอ่านออกเสียงสระอะไรบ้าง รวมทั้งมีความสามารถในการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญเป็นอย่างไร บันทึกเป็นข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนไว้ในแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล

2. การวัดและประเมินระหว่างเรียน เพื่อบันทึกพฤติกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการเรียนลงในแบบบันทึกพฤติกรรมที่แสดงความสนใจในการเรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจในการเรียนการสอน ส่วนที่ 2 ช่วงเวลาที่แสดงความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ส่วนที่ 3 บันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตามที่ครูสังเกตได้ เพื่อให้ทราบถึงความสนใจในการเรียนรวมทั้งพฤติกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนแสดงออกในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บไว้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้ารับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูจะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

3. การวัดและประเมินผลหลังเรียน เพื่อประเมินผลความสามารถในการอ่านสะกดคำอ่านออกเสียง และอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

คู่มือการใช้รูปแบบการสอน

บทนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน ฉบับนี้เป็นเอกสารคำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยในเอกสารจะอธิบายเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และข้อควรปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน การจัดเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ครูและผู้สนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรทำความเข้าใจสาระที่นำเสนอไว้ก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้

เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนนี้ใช้สำหรับสอนการอ่านแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในเรื่อง การสะกดคำ อ่านออกเสียง และอ่านจับใจความสำคัญ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนนี้ คือ

1. รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน
2. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ข้อควรปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ครูที่สนใจจะใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สาระต่าง ๆ ที่นำเสนอไว้ก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ทำความเข้าใจปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยศึกษาว่านักเรียนมีปัญหาหรือมีข้อบกพร่องในเรื่องใด ควรบันทึกข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลรายบุคคล ครูควรระลึกระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องในด้านการอ่านแต่ละคนมีความบกพร่องที่ต่างกัน

2. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งไว้ล่วงหน้า และตรวจสอบคุณภาพของอุปกรณ์ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

3. ศึกษาการปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เข้าใจอย่างละเอียด

สำหรับรายละเอียดของข้อควรปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้มีดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สาระต่าง ๆ ที่นำเสนอไว้ก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้

1.1 ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน ครูที่สนใจจะใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนนี้อย่างละเอียด เพื่อให้ทราบถึงหลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการจัดการเรียนการสอน บทบาทของครู ตลอดจนการวัดและประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำรูปแบบนี้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเกิดประสิทธิผล สูงสุด

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนอ่านสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ ส่วนที่สองเป็นบทบาทของครูในขณะที่ทำการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนเรียนรู้ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) การเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดโดยแบ่งเป็นบทเรียนย่อย ๆ การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ มีหลักการสำคัญประการหนึ่งคือ การจัดแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็นบทเรียนย่อย ๆ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 หน่วย คือ ลูกหมีดีใจ ลิงเกร เต่ากับหอยโข่ง บ้านลือ และหมาป่ากับลูกกระต่าย ในการเรียนการสอนนักเรียนจะได้เรียนตามลำดับหน่วยการเรียนดังกล่าว ในขั้นนี้มีกิจกรรมย่อยดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน ในขั้นนี้ครูจะแจ้งให้นักเรียนทราบว่า จะได้เรียน

หน่วยการเรียนรู้ใด และหน่วยการเรียนนั้นประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ย่อยใดบ้าง พร้อมทั้งแนะนำหนังสือนิทานประจำหน่วยการเรียนนี้ แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสรุปว่าจะได้เรียนรู้อะไร อย่างไร

1.2 การเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน เป็นการเรียนรู้เรื่องสระ การสะกดคำ การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระที่ถูกจัดอยู่ในหน่วยการเรียนที่นักเรียนเลือกเรียน

1.2.1 จัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นนี้เป็นการให้นักเรียนเลือกที่จะเรียนหน่วยการเรียนรู้ย่อยใดก่อนหรือหลัง แล้วเลือกจัดลำดับจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ได้เลือกไว้ โดยครูเตรียมแผ่นป้ายจุดประสงค์ของการเรียนไว้ให้

1.2.2 รับรู้ข้อมูลและฝึกทักษะ ในขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสระ การสะกดคำ การอ่านออกเสียง สระและคำที่ประสมสระที่กำหนดไว้

1.2.3 อ่านคำหรือข้อความใหม่ หลังจากนักเรียนได้ฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านมาแล้ว นักเรียนจะได้อ่านคำหรือข้อความที่มีคำที่ประสมสระที่อยู่ในหน่วยการเรียนที่นักเรียนเลือกเรียน

1.2.4 บันทึกคำที่อ่านได้ เป็นการให้นักเรียนเขียนคำที่นักเรียนอ่านได้ทั้งจากขั้นตอนการอ่านคำหรือข้อความใหม่ และคำที่นักเรียนคิดขึ้นเอง โดยให้นักเรียนเขียนไว้ในใบนำฝากคำ เพื่อให้ทราบว่านักเรียนสามารถอ่านคำที่ประสมสระนั้น ๆ ได้แล้วและอ่านได้มากน้อยเพียงใด

2) การทำกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้ ประกอบด้วย

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อให้นักเรียนทราบว่านักเรียนกำลังจะทำอะไรบ้าง ทำเพื่ออะไร

2.2 การอ่านและพิจารณาข้อมูล เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านที่ได้เรียนมาแล้วในขั้นตอนที่ 1 โดยนักเรียนจะได้ฝึกอ่านเรื่องหรือข้อความที่ยังไม่เคยอ่านมาก่อน แล้วพิจารณาว่าข้อความส่วนใดเป็นข้อความที่ควรคัดเลือกไว้เพื่อกำหนดความสัมพันธ์

2.3 การกำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูล เป็นการให้เหตุผลของการเกี่ยวข้องกันระหว่างข้อความหรือข้อมูลแต่ละข้อมูล ซึ่งนักเรียนจะต้องพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้คัดเลือกมานั้นมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

2.4 การประมวลผลสำคัญ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะกำหนดว่าคำใดบ้างที่เป็นคำหลักซึ่งมีความสำคัญหากขาดไปก็จะทำให้เรื่องราวหรือข้อมูลนั้นผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริงที่ควรจะเป็น

2.4 การสรุปใจความสำคัญของข้อมูล นักเรียนนำคำสำคัญที่คัดเลือกไว้มาพิจารณาความสัมพันธ์และให้เหตุผลเพื่อสรุปเป็นใจความสำคัญของข้อมูลที่ได้รับ เขียนเป็นแผนภาพเพื่อนำเสนอในชั้นการแสดงผลงาน

3) การแสดงผลงานและการประเมินผลงาน ประกอบด้วย

3.1. การแสดงผลงาน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำเสนอผลงานที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อสรุปที่ได้จากการอ่านเรื่องในขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ โดยนักเรียนแต่ละคนจะคิดแผนภาพของตนไว้ที่กระดานดำหรือป้ายนิเทศที่ครูเตรียมไว้ให้ แล้วอธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวที่นำเสนอไว้ในแผนภาพ

3.2. การประเมินผลงาน ขั้นตอนนี้ครูและนักเรียนทุกคนจะเป็นผู้ประเมินผลงานที่ถูกนำเสนอ โดยนักเรียนที่เป็นเจ้าของผลงานมีสิทธิประเมินผลงานของตนเองด้วย

1.2. ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เป็นเอกสารที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน และข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ครูที่จะใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้เกิดความเข้าใจในการใช้รูปแบบการสอนมากขึ้น

2. ทำความเข้าใจกับลักษณะนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โดยศึกษาความบกพร่องของ นักเรียนที่จะทำการสอน การสำรวจความบกพร่องด้านการอ่าน ครูควรทำในขณะที่นักเรียนมีความพร้อมที่จะทำการทดสอบ โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านอย่างไรบ้าง นอกจากนั้นยังควรสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย เช่น ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ แล้วบันทึกข้อมูลนั้นไว้ในแบบบันทึกข้อมูลรายบุคคล

แบบบันทึกข้อมูลรายบุคคล

ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อนามสกุล.....เรียนอยู่ระดับชั้น

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.อายุ.....

ชื่อ-นามสกุล บิดา ชื่อ-นามสกุล มารดา.....

บ้านเลขที่ แขวง เขต จังหวัด.....

เบอร์

โทรศัพท์.....

ชื่อครูประจำชั้น

ข้อมูลทางการแพทย์

ผลการตรวจวัดสายตา

วันที่ตรวจ ตรวจโดย

ผลการตรวจวัดการได้ยิน.....

วันที่ตรวจ ตรวจโดย

ผลการทดสอบระดับสติปัญญา.....

แบบทดสอบที่ใช้

วันที่ทดสอบ ทดสอบโดย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชา	ระดับผลการเรียน

ข้อบกพร่องที่สังเกตได้ในเบื้องต้น

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้บันทึกข้อมูล

วันที่บันทึกข้อมูล

ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

การศึกษาปัญหาที่พบในเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้น ในต่างประเทศ มีการศึกษาไว้มากมาย ได้แก่ ทอมสัน (Thompson, 1998) สมาคม Learning Disabilities Association of Ontario (1999) สมาคม British Dyslexia Association (1999) ซึ่งพอสรุปลักษณะของความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านได้ดังนี้

1. มีปัญหาในการเรียนอ่าน เขียน และการสะกดคำ เช่น นักเรียนอ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ เขียนตัวอักษรกลับทาง เป็นต้น
2. มีปัญหาในการพูด
3. มีปัญหาในการฟังและทำตามคำสั่ง
4. มีปัญหาในเรื่องการจำ การจัดลำดับคำ การแปลความหมายสัญลักษณ์
5. มีปัญหาในการออกเสียงคำต่าง ๆ และการพูดเพื่อสื่อความคิดให้ถูกต้อง
6. มีปัญหาในการเรียนรู้ตัวอักษร มีการมองเห็นกลับทาง
7. มีปัญหาในเรื่องซ้าย-ขวา
8. มีปัญหาในการเรียงลำดับตัวอักษรหรือตัวเลข มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องคำคล้องจอง
9. มีปัญหาในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กและมัดใหญ่ในการทำงาน การเคลื่อนไหว
10. ขาดความมั่นใจและสมาธิสั้น

เด็กกลุ่มนี้แต่ละคนอาจมีพฤติกรรมดังกล่าวมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้มีความลำบากในการเรียนภาษา ดังนั้นครูจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวนักเรียนและสังเกตพฤติกรรมทางภาษาของนักเรียนว่ามีปัญหาด้านใดบ้าง เพราะนักเรียนแต่ละคนอาจมีปัญหาหลายด้านหรือเพียงด้านเดียว การที่ครูทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาของนักเรียนจะช่วยให้ครูจัดประสบการณ์ได้เหมาะสมกับนักเรียนมากขึ้น

3. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอน

สื่อ อุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

3.1 สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

แผนการสอนแต่ละแผนจะกำหนด สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้ให้แล้ว ครูควรศึกษาว่าจะใช้สื่อแต่ละชนิดในขั้นตอนใด และใช้อย่างไร นอกจากนั้นยังควรทดลองใช้สื่อจนคล่องก่อนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริง

การจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ ควรเตรียมไว้ให้เพียงพอกับการใช้งาน เพื่อไม่ให้เกิดข้อจำกัดที่อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ได้แก่

3.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถในการสะกดคำ แบบทดสอบการอ่านออกเสียง และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

3.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการเรียน ประกอบด้วยส่วนย่อย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจในการเรียนการสอน ส่วนที่ 2 ช่วงเวลาที่แสดงถึงความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน ส่วนที่ 3 บันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตามที่ครูสังเกตได้ ครูควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในแบบสังเกต การสังเกตควรทำเป็นระยะ ๆ โดยไม่ให้นักเรียนรู้ตัว แล้วบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตได้ไว้ในแบบสังเกตพฤติกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความสนใจในการเรียนรวมทั้งพฤติกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนแสดงออกในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบวัดที่ครูเป็นผู้อ่านคำถามให้นักเรียนเลือกพิจารณาว่าตนเองมีลักษณะเหมือนหรือไม่เหมือนกับข้อความในแบบวัด นักเรียนเป็นผู้บอกคำตอบที่เลือกแล้วครูเป็นผู้บันทึกคำตอบ

แบบวัดและประเมินผลทั้งสามนี้ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวกของคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ครูควรศึกษาวิธีการใช้ และจัดเตรียมแบบวัดและประเมินผลให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะวัดและประเมินผล สำหรับการคิดคะแนนได้เสนอไว้อย่างละเอียดในคำแนะนำการใช้แบบวัดและประเมินผลแต่ละแบบแล้ว ขอให้ครูศึกษาจากคำแนะนำดังกล่าวจนเข้าใจดีแล้วจึงนำไปใช้

4. แนวการปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อครูได้ศึกษาและจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ควรทราบแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งนี้เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน จึงเสนอแนวการปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ดังนี้

4.1 บทบาทของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนอ่านนี้ ครูควรปฏิบัติตนตามบทบาทต่อไปนี้

4.1.1 เป็นผู้ให้ความสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้เตรียมสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้

4.1.2 เป็นสื่อกลางที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ (Mediator) โดยครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ และกระตุ้นความสนใจ ให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ จนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของนักเรียน

4.1.3 เป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนมองเห็นพัฒนาการของความสามารถใน

การอ่านของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และเกิดความสนใจในการอ่านต่อไป

4.2 บทบาทของนักเรียน ในกระบวนการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในรูปแบบการสอนนี้ นักเรียนจะมีบทบาทดังนี้

4.2.1 เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่ครูเป็นผู้แนะนำวิธีการทำกิจกรรมและเตรียมสื่ออุปกรณ์ไว้ให้

4.2.2 เป็นผู้มีความทักษะในการสังเกต มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงออก ตระหนักถึงความสามารถในการพัฒนาตนเอง โดยนักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการรับรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ การฝึกทักษะการสังเกต ผ่านการเล่นปณิเรียน

4.2.3 เป็นผู้ประเมิน นักเรียนจะประเมินผลงานและการนำเสนอของเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

4.3 บรรยากาศในชั้นเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ครูจึงควรจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเอง การทำให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย มีความรู้สึกที่ดีต่อครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ไม่รู้สึกกลัวว่าหากทำผิดพลาดไปแล้วจะต้องอับอายเพื่อนและครู บรรยากาศในชั้นเรียนที่เต็มไปด้วยความเป็นมิตร การพร้อมที่จะให้คำแนะนำและช่วยเหลือจากครูจะช่วยให้ นักเรียนรู้สึกอบอุ่น กล้าแสดงออก และยอมรับความสามารถของตนเอง

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างแผนการสอน

- แผนการสอนในกลุ่มทดลอง “ลูกหมีดีใจ”
- แผนการสอนปกติ

แผนการสอนเรื่อง ลูกหมีดีใจ (ครั้งที่ 1)

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การกำหนดจุดประสงค์ของการกระทำใด ๆ จะทำให้บุคคลสามารถวางแผนและดำเนินการให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจนกว่าการดำเนินการโดยไม่มีกำหนดจุดประสงค์ของการกระทำ

จุดประสงค์

1. นักเรียนบอกข้อดีของการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และบอกข้อดีของการจัดลำดับจุดประสงค์ในการเรียนได้
2. นักเรียนจัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้ของตนเองได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือที่น่าสนใจ โดยแนะนำให้นักเรียนดูหนังสือที่นักเรียนจะได้อ่านหลังจากเรียนจบหน่วยนี้แล้ว ซึ่งมีหลายเรื่อง ๆ แรกที่ครูจะแนะนำให้นักเรียนรู้จักคือ เรื่องลูกหมีดีใจ ครูส่งหนังสือให้นักเรียนดูแล้วบอกให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนฝึกอ่านเรื่องลูกหมีดีใจนี้ นักเรียนจะได้รู้จักกับสระ อะ อา อุ อู อี โอ ไอ โโอ แอ ออ โดยนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมตามลำดับดังนี้

1. เรียนการประสมคำและอ่านออกเสียงคำที่ประสมกับสระ อะ อา อุ อู อี โอ ไอ โโอ แอ ออ จากครูและบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. ฝึกเขียนคำที่ประสมสระ อะ อา อุ อู อี โอ ไอ โโอ แอ ออ
3. อ่านเรื่อง ลูกหมีดีใจ
4. สรุปเนื้อหาเรื่องลูกหมีดีใจโดยการทำแผนภาพโครงเรื่อง ลูกหมีดีใจ

ขั้นการเรียนการสอน

1. ครูพานักเรียนลงไปที่สนามของโรงเรียน แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 คน แล้วเล่นเกมตีลูกโป่ง ซึ่งเล่นเหมือนเกมหลับตาตีหม้อ ตัวแทนของกลุ่มใดตีลูกโป่งได้แตกก่อนเป็นฝ่ายชนะ โดยครั้งแรกครูใช้ผ้าปิดตานักเรียนที่จะตีลูกโป่ง ส่วนครั้งที่สองไม่ต้องปิดตา
2. ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงความแตกต่างของเวลาที่ใช้และลักษณะการเดินของนักเรียนที่เล่นโดยการปิดตาและเปิดตา

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการทราบว่าตนเองกำลังจะทำอะไรและทำอย่างไร

4. ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่าการเรียนก็คล้ายกับการเล่นเกมที่นักเรียนได้เล่นไป

หากนักเรียนทราบว่านักเรียนจะเรียนอะไรและเรียนอย่างไรจะช่วยให้ นักเรียนทราบแนวทางและ จุดมุ่งหมายในการเรียนของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นในการเรียนการสอนแต่ละเรื่องครูจะให้นักเรียนจัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ครูเตรียมมาให้ก่อน แล้วจึงฝึกทักษะตามกิจกรรมแต่ละ เรื่องที่กำหนดไว้ แล้วนักเรียนดำเนินการเรียนรู้ตามลำดับของกิจกรรมในแต่ละจุดประสงค์ที่ นักเรียนจัดลำดับไว้

5. นักเรียนช่วยกันเลือกว่าจะเรียนหน่วยการเรียนรู้ใดก่อนระหว่างหน่วยครอบครัว (แ อ ออ ออ ออ) กับหน่วยผลไม้ (อะ โอ โอ โอ) เมื่อนักเรียนเลือกได้แล้วให้นักเรียนช่วยกันทำบัตร หน่วยการเรียนรู้แล้วติดไว้ที่ป้ายนิเทศ

ขั้นสรุป

1. นักเรียนช่วยกันทบทวนข้อสรุปของข้อดีของการกำหนดและทราบจุดมุ่งหมาย ของการกระทำต่าง ๆ

2. ครูบอกนักเรียนว่าสำหรับบทเรียนเรื่อง ลูกหมีดีใจ นี้ นักเรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับการอ่าน สะกดคำ อ่านออกเสียงและอ่านเรื่องที่มีคำที่ประสมสระอะ โอ โอ โอ แอ ออ ออ ออ ประสมอยู่

สื่อ

อุปกรณ์สำหรับเล่นเกมคือลูกโป่ง ได้แก่ ไม้ขนาดพอเหมาะ 2 อัน ลูกโป่ง 6 ลูก ผ้าปิดตา 2 ผืน แถบบัตรหน่วยการเรียนรู้เรื่องครอบครัว และหน่วยผลไม้ การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน
2. การสรุปข้อดีของการกำหนดและจัดลำดับจุดประสงค์การเรียนรู้

แผนการสอน เรื่อง ลูกหมี่ดีใจ (ครั้งที่2)

หน่วยการเรียนรู้ “ครอบครัว”

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

สระอาเป็นสระเสียงยาว เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมกับสระอา เมื่อมีตัวสะกด สระอาไม่เปลี่ยนรูป คำที่มีวรรณยุกต์ให้วางวรรณยุกต์ไว้ด้านบนตรงกับเส้นหลังของพยัญชนะต้น

นักเรียนจะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หากนักเรียนสะกดคำได้ การสะกดคำทำโดยการเปล่งเสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระ ประสมกัน เช่น

ตา สะกดคำดังนี้ ตอ - อา - ตา

จุดประสงค์

1. นักเรียนออกเสียงสระอา ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสะกดคำและอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอาได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูแนะนำให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนการประสมคำ

การอ่านออกเสียง ความหมายของคำและทำแบบทดสอบประจำบทเรียนตามลำดับจุดประสงค์ที่จัดไว้เมื่อชั่วโมงที่แล้ว โดยนักเรียนจะได้เรียนการอ่านออกเสียงและการสะกดคำจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แล้วฝึกอ่านออกเสียงสระและคำจากคำที่นักเรียนสร้างขึ้น

ขั้นการเรียนการสอน

1. ให้นักเรียนดูแผนผังภาพรูปบุคคลในครอบครัว สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำที่เรียกบุคคลต่างๆในครอบครัว โดยเริ่มจาก พี่ น้อง พ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ครูเขียนคำเรียกบุคคลต่างๆ ลงบนกระดาน ให้นักเรียนสังเกตดูว่าคำเหล่านั้นประสมกับสระใดบ้าง และมีสระใดมากที่สุด

2. ครูถามนักเรียนว่ามีใครทราบว่าสระ ำ เรียกว่าสระอะไร หากมีนักเรียนทราบให้นักเรียนออกเสียงสระอาให้เพื่อนออกเสียงตาม แล้วนำบัตรคำ ตา ยาย ป้า น้า อา ติดไว้ที่แผนผังภาพบุคคลในครอบครัว แล้วให้นักเรียนช่วยกันสะกดคำจากบัตรคำที่นำไปติดที่แผนผังภาพ หากนักเรียนสะกดไม่ได้ครูสะกดคำให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ

3. ให้นักเรียนดูวิธีการเขียนสระอาจากครู จากนั้นให้นักเรียนเขียนสระอาโดยใช้นิ้วชี้ลากไปบนทราย แล้วหลับตาใช้นิ้วชี้ลากไปในกระบะทรายเป็นรูปสระอา 3 ครั้ง จากนั้นนักเรียนลืมนามองดูว่าสระตัวใดเขียนได้ดี ให้นักเรียนลากมือเข้าไปตามรอยสระอาตัวที่นักเรียนคิดว่าสวยที่สุด แล้วเกลี่ยทรายให้เรียบ เขียนสระอาให้สวยที่สุด 3 ตัว พร้อมออกเสียง “อา”

4. นักเรียนรับกระดาษหนังสือพิมพ์จากครูคนละ 1 แผ่น นำกระดาษไปชุบน้ำพอเปียก ปั้นกระดาษเป็นรูปสระอา แล้วพันด้วยกระดาษขาว ใครเสร็จก่อนให้นำไปวางที่กระดานดำเปล่งเสียงอา แล้วเขียนตัวอักษรไว้ข้างหน้าสระอา จากนั้นไปสะกดคำตามครูฟังดัง ๆ เมื่อครูบอก ลูกต้องนักเรียนสะกดคำอื่นต่อไป แล้วคัดลอกคำที่สะกดได้ลงในกระดาษเพื่อทำบัตรคำคนละ 3 บัตร

5. เมื่อได้คำที่ประสมสระอาครบแล้วถือบัตรคำทั้ง 3 คำไว้ ยืนเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน ครูถือบัตรของครูแล้วอ่านนำเป็นตัวอย่าง ให้นักเรียนอ่านตาม จากนั้นให้นักเรียนคนอื่น ๆ สะกดคำให้เพื่อนและครูฟัง

6. นักเรียนแต่ละคนคัดลอกคำจากบัตรคำที่ทำลงในใบนำฝากคำ จากนั้นนำบัตรคำไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนเพื่อให้ได้บัตรคำใบใหม่มาลอก จนได้คำของเพื่อนทุกคนครบแล้ว นำใบฝากคำที่เขียนแล้ว ส่งครู โดยนักเรียนแต่ละคนอ่านคำที่เขียนในใบฝากคำก่อนนำส่งครูชื่อไว้เป็นหลักฐานการรับฝากคำ แล้วเก็บใบฝากคำไว้ในธนาคารคำ โดยนักเรียนอ่านคำให้ครูฟังเมื่อนำส่งอีกครั้ง หากมีคำใดที่นักเรียนอ่านไม่ได้ครูจะยังไม่รับฝากคำนั้น ครูเปิดเพลงสระอาให้นักเรียนฟังและร้องคลอตามในขณะที่นักเรียนคัดลอกคำ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร้องเพลงสระอา เมื่อมีคำที่ประสมสระอาให้นักเรียนหันหน้าเข้ามาในวง แล้วยกมือขึ้นใช้นิ้วมือลากไปในอากาศเป็นรูปสระอา

การประเมินผล

ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยกำหนดเกณฑ์ในการผ่านจุดประสงค์ร้อยละ 60 โดยประเมินจากความสามารถในการอ่านออกเสียงที่นักเรียนอ่านให้ครูฟังในระหว่างทำกิจกรรม

บัตรคำที่ประสมสระอา ได้แก่ ย่า น้ำ อา ตา ป้า

กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษขาว กระดาษสำหรับทำบัตรคำ สีไม้ สีชอล์ก

ใบนำฝากคำ

เพลงสระอา จาก เพลงินเพลงกับสระ ของ รศ.ปิตินันท์ สุทธิสาร

เพลงสระอา

สวัสดีเธอจำ	มามาเรียนคำสระอา
อาจะอยู่คู่พยัญชนะ	ไม่ลดละเดินเคียงคู่ไป
ป่า ตา อา พา หน้า	ใช้สระอาทุกคำใช้ใหม่
ถ้าคำอามีตัวสะกดไชร้	ออกเสียงไปให้แตกต่างพลัน
ยาก ยาย ยาว ยามนี้	ดูให้ดีมีตัวสะกดนั้น
หลังสระอาตามมาใกล้กัน	จำให้มันคำออกเสียงอา (ซ้ำ)

ตัวอย่างใบนำฝากคำ

ใบฝากคำของ เด็กชาย/เด็กหญิง.....นามสกุล.....

วันที่ฝาก	คำที่ฝาก

แผนการสอนปกติ (ครั้งที่ 1)

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

นักเรียนจะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หากนักเรียนสะกดคำได้ การสะกดคำทำโดยการเปล่งเสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระ และตัวสะกด (หากมี) ประสมกัน เช่น

ตา สะกดคำดังนี้ ตอ + อา = ตา

เนื้อหา

การอ่านและสะกดคำที่ประสมสระ อา

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านคำประสมสระ อา ได้
2. นักเรียนทำบัตรคำที่ประสมสระ อา ได้
3. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้และมีความภูมิใจในผลงานของตนเอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแนะนำให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนการประสมคำ การอ่านออกเสียง ความหมายของคำ จากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงสระอา

ขั้นการเรียนการสอน

1. ครูให้นักเรียนดูบัตรสระ อา ให้นักเรียนเปล่งเสียงสระอาพร้อมกับใช้นิ้วมือลากไปตามรูปสระตามแบบที่ครูทำให้อูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนฝึกเขียนสระอาลงในแบบฝึก
2. ครูสังเกตการฝึกเขียนของนักเรียนว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือไม่ หากนักเรียนเขียนไม่ถูกครูจับมือนักเรียนเขียนตามรอยประ
3. เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำตามครู (ได้แก่ ตา พา อา มา นา เป็นต้น) โดยครูให้นักเรียนดูบัตรคำแล้วออกเสียงตาม
4. ครูให้นักเรียนถือบัตรคำไว้คนละ 1 ชุด เมื่อครูออกเสียงให้นักเรียนอ่าน

ออกเสียงตามพร้อมกับหีบบัตรคำของตนเองให้ตรงกับเสียงของคำที่ครูอ่าน

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอา โดยนักเรียนหีบบัตรตัวอักษรที่ครูเตรียมไว้ แล้วนำมาวางข้างหน้าสระอาซึ่งติดอยู่บนกระดานแม่เหล็ก จากนั้นอ่านออกเสียงคำนั้นให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง

ขั้นสรุป

นักเรียนเขียนคำที่อ่านในวันนี้ไว้ในบัตรที่ครูเตรียมไว้ให้สำหรับทำบัตรคำ แล้วอ่านคำเหล่านั้นพร้อม ๆ กัน จากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงสระอา

การประเมินผล

สังเกตความสามารถในการอ่านออกเสียงที่นักเรียนอ่านให้ครูฟังและสังเกตความสนใจในการเรียนในระหว่างทำกิจกรรมแล้วบันทึกไว้ในแบบบันทึกหลังการสอน

สื่อ

กระดานแม่เหล็ก

บัตรสระ บัตรตัวอักษร จำนวนอย่างละ 6 ชุด

บัตรคำที่ประสมสระอา

เพลงสระอา ของ รศ.ปิตินันท์ สุทธาร

เพลงสระอา

ตัวดีเธอจำ	มามาเรียนคำสระอา
อาจจะอยู่คู่พยัญชนะ	ไม่ลดละเดินเคียงคู่ไป
ป่า ตา อา พา น้ำ	ใช้สระอาทุกคำใช้ใหม่
ถ้าคำอามีตัวสะกดไชร้ออกเสียงไปให้แตกต่างพลัน	
ยาก ยาย ยาว ยามนี้	คูให้ดีมีตัวสะกดนั้น
หลังสระอาตามมาใกล้กัน	จำให้มันคำออกเสียงอา (ซ้ำ)

แผนการสอนปกติ (ครั้งที่ 2)

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

นักเรียนจะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หากนักเรียนสะกดคำได้ การสะกดคำทำโดยการเปล่งเสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระ และตัวสะกด (หากมี) ประสมกัน เช่น

ตา สะกดคำดังนี้ ตอ + อา = ตา

เนื้อหา

การอ่านและสะกดคำที่ประสมสระ อา

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านคำประสมสระ อา ได้
2. นักเรียนทำบัตรคำที่ประสมสระ อา ได้
3. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้และมีความภูมิใจในผลงานของตนเอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนการเรียนในชั่วโมงที่แล้วโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอาจากบัตรคำที่ครูคิดไว้บนกระดานแม่เหล็ก แล้วแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ นักเรียนจะได้เรียนการเขียน การประสมคำ การอ่านออกเสียง คำที่ประสมสระอาและมีตัวสะกด จากนั้นให้นักเรียนฟังเพลงสระอา

ขั้นการเรียนการสอน

1. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอาและมีตัวสะกดตามครู โดยครูคิดบัตรคำให้นักเรียนดูบนกระดานแม่เหล็ก แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่สะกด คำ เช่น จาน พาน บาน ปาน ตาม หาม เป็นต้น
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอาที่มีตัวสะกด โดยนักเรียนหยิบบัตรตัวอักษรที่ครูเตรียมไว้ แล้วนำมาวางข้างหน้าสระอาและตัวสะกดซึ่งติดอยู่บนกระดานแม่เหล็ก จากนั้นอ่านออกเสียงคำนั้นให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง
3. นักเรียนเขียนคำที่นักเรียนอ่านลงในกระดาษสำหรับทำบัตรคำที่ครูเตรียมไว้ ระบายสีตกแต่งตามชอบ แล้วอ่านออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ครูฟัง

4. นักเรียนเขียนคำที่ได้ทำบัตรคำไว้ลงในสมุด โดยครูกำกับให้นักเรียนอ่านออกเสียงในขณะที่เขียนคำ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนแข่งขันการเขียนคำ โดยปฏิบัติดังนี้

นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่มแล้วแข่งขันกันเขียนคำที่ประสมสระอาและมีตัวสะกดลงบนกระดานดำ โดยกำหนดเวลาให้ 5 นาที ให้คะแนนการเขียนคำละ 1 คะแนน เมื่อบันทึกคะแนนไว้แล้ว ให้เรียกนักเรียนในแต่ละฝ่ายให้อ่านคำที่ออกมาเขียน ถ้าอ่านคำได้ถูกต้องให้อีกคำละ 1 คะแนน จากนั้นนับคะแนนรวม ฝ่ายไหนได้คะแนนมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ

การวัดและประเมินผล

สังเกตความสามารถในการอ่านออกเสียงที่นักเรียนอ่านให้ครูฟังและสังเกตความสนใจในการเรียนในระหว่างทำกิจกรรมแล้วบันทึกไว้ในแบบบันทึกหลังการสอน

สื่อ

กระดานแม่เหล็ก

บัตรสระ บัตรตัวอักษร จำนวนอย่างละ 6 ชุด

บัตรคำที่ประสมสระอาแบบมีตัวสะกด

กระดาษสำหรับทำบัตรคำ

เพลงสระอา ของ รศ.ปิตินันท์ สุทธิสาร

เพลงสระอา

สวัสดีเธอเจ้า	มามาเรียนคำสระอา
อาจจะอยู่คู่พยัญชนะ	ไม่ลดละเดินเคียงคู่ไป
ป้า ตา อา พา น้ำ	ใช้สระอาทุกคำใช้ใหม่
ถ้าคำอา มีตัวสะกด	ไซร์้ออกเสียงไปให้แตกต่างพลัน
ยาก ยาย ยาว ยามนี้	คูให้คีมีตัวสะกดนั้น
หลังสระอาตามมาใกล้กัน	จำให้มั่นคำออกเสียงอา (ซ้ำ)

ภาคผนวก จ
การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลอง

นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการสะกดคำ การอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน ความสนใจในการเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 (หญิง)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง สะกดคำที่ประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดได้ สะกดคำที่ประสมสระประสมที่มีตัวสะกดได้ทุกตัวยกเว้นคำที่ประสมสระ เอะ เออ เอีย เอือ ประสม โดยนักเรียนสะกดได้ถูกต้อง 3-4 คำเมื่อให้นักเรียนสะกดคำ 5 คำ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง อ่านออกเสียงคำที่ประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดได้ อ่านออกเสียงคำที่ประสมสระ เอะ เออ เอีย ที่มีตัวสะกดไม่ถูกต้องทุกคำ โดยนักเรียนสะกดได้ถูกต้อง 3-4 คำเมื่อให้นักเรียนสะกดคำ 5 คำ

การอ่านจับใจความ นักเรียนระบุคำสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกสาเหตุและผลของการกระทำของตัวละครสำคัญในเรื่องได้ เขียนแผนภาพและนำเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนเอาใจใส่ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายดี ไม่หยุดทำงานแม้จะหมดเวลาแล้ว ครูต้องคอยบอกให้เก็บไว้ทำต่อเมื่อมีเวลา ยิ้มแย้มแจ่มใสในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ซักถามเกี่ยวกับการอ่านคำและขอทำงานเพื่อฝึกทักษะพื้นฐานอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 6.5 นาที

การเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองเห็นได้จาก การแสดงออกเมื่อได้รับมอบหมายให้นำเสนอแผนภาพและเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองโดยมักพูดว่าขอพูดเป็นคนแรก และบอกว่างานของตนเองดีมาก คะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 34 คะแนนจากคะแนนเต็ม 41 คะแนน

นักเรียนคนที่ 2 เป็นนักเรียนชาย

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ทุกคำ ยกเว้นคำที่ประสมสระเอ ที่มีตัวสะกดสะกดได้ถูกต้อง 4 คำ จากคำทั้งหมด 5 คำ

นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดได้ยกเว้นคำที่ประสมสระ เอียะ และสระ อัวะ และสะกดคำคำที่ประสมสระ เอะ เออ เอีย เอือ ประสมที่มีตัวสะกดนักเรียนสะกดได้ถูกต้อง 3-4 คำจากคำทั้งสิ้น 5 คำ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง อ่านออกเสียงคำที่ประสมสระ เอ ที่มีตัวสะกดถูกต้องเพียงบางคำ คืออ่านได้ถูกต้องเพียง 3 คำจากคำทั้งสิ้น 5 คำ นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระประสมสระ เอียะ และอัวะ ได้ไม่ถูกต้อง

การอ่านจับใจความ นักเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านได้เองโดยครูไม่ต้องแนะนำเมื่อได้ฝึกอ่านเรื่องเป็นครั้งที่ 3 เลือกคำสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้หลังจากการช่วยกันเล่าเรื่องที่อ่านนักเรียนเขียนแผนภาพของเรื่องที่อ่านและนำเสนอเรื่องย่อได้ถูกต้องด้วยความมั่นใจ (พูดเสียงดังฟังชัด ยิ้มแย้มในขณะที่เล่าเรื่อง)

ความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนชอบทำกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐาน โดยเฉพาะการปั้นดินน้ำมัน ทำบัตรคำจากกระดาษทราย และการทำลูกบอลกระดาษ ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 7 นาที

การเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนตัดสินใจทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายอย่างมั่นใจไม่กลัวว่าจะทำผิด เห็นได้จากเมื่อครูอธิบายการทำงานแล้วนักเรียนจะหยิบอุปกรณ์ขึ้นทำทันที คะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 41 คะแนน

นักเรียนคนที่ 3 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวและสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดได้ทุกคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระ เอียะ และสระเอียที่มีตัวสะกดได้ไม่ถูกต้องทุกคำโดยอ่านได้ถูกต้อง 3 คำจากคำทั้งสิ้น 5 คำ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องทุกคำ แต่อ่านออกเสียงคำที่ประสมสระประสมเช่น สระเอือะ สระเอียะและสระอำได้ไม่ถูกต้องทุกคำ คือคำอ่านได้ถูก 3 คำ จากคำที่นักเรียนเขียนขึ้นเอง 5 คำ

อ่านจับใจความ นักเรียนกำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วนเมื่อฝึกทักษะการประยุกต์ใช้ในครั้งที่ 3 และกำหนดคำสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เมื่อครูให้คำแนะนำโดยให้พิจารณาว่ามีเหตุการณ์สำคัญใดบ้างแล้วพิจารณาว่าคำใด

เป็นคำที่สามารถใช้แทนสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนเขียนแผนภาพสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ดี

ความสนใจในการเรียน นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรม เห็นได้จากการที่นักเรียนมาถามครูว่า วันนี้ครูจะให้ทำอะไร และขอคู่มืออุปกรณ์ที่จะใช้ในการทำกิจกรรม ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 8 นาที

การเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองและเห็นคุณค่าในตนเอง เห็นได้จากนักเรียนมักอาสาทำกิจกรรมก่อนนักเรียนคนอื่น ๆ และตอบคำถามในแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเพื่อน ๆ มักล้อตามความคิดของเขาอยู่เสมอ และยังคงตอบว่าเขาทำให้คนอื่นอยู่ใกล้ ๆ มีความสุข คะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 25 คะแนนจากคะแนนเต็ม 41 คะแนน

นักเรียนคนที่ 4 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ นักเรียนอ่านสะกดคำที่ประสมสระประสมที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ยกเว้นคำที่ประสมสระโอะที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง แต่คำที่มีตัวสะกดบางคำนักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องคือคำที่ประสมสระโอะที่มีตัวสะกด

การอ่านจับใจความ นักเรียนพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการอ่านแล้วบอกความสัมพันธ์ของข้อมูลได้โดยครูให้คำแนะนำในระยะแรก เมื่อทำกิจกรรมในครั้งที่ 2 นักเรียนสามารถทำได้เองแต่ยังไม่ดีนัก เมื่อครูให้คำแนะนำนักเรียนสามารถบอกความสัมพันธ์และทำแผนภาพได้ดีขึ้นมาก

ความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเห็นได้จากการขอทำงานเพิ่มหลังจากทำงานที่ได้รับมอบหมายแล้ว งานที่นักเรียนชอบได้แก่ การฉีกกระดาษสีแล้วปะลงในกระดาษเพื่อประกอบเป็นคำตามที่นักเรียนกำหนด และ การทำโมบาย คำศัพท์ที่นักเรียนคิดเอง นักเรียนชอบเล่นเกมล่าอาณานิคมโดยให้เหตุผลว่าได้แข่งขันกันหาคำเป็นสิ่งที่นักเรียนชอบ ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 6.5 นาที

การเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีความเห็นคุณค่าในตนเองเห็นได้จากนักเรียนตอบแบบสอบถามว่าทุกคนที่รู้จักชอบเขาทุกคน และไม่รู้สึกละอายใจสักอย่าง แม้ว่าจะต้องมาเรียนในกลุ่มทดลองนี้ คะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 31 คะแนนจากคะแนนเต็ม 41 คะแนน

นักเรียนคนที่ 5 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระประสมที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ยกเว้นคำที่ประสมสระอัวที่มีตัวสะกด

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง ยกเว้นคำที่ประสมสระอัวที่มีตัวสะกด

การอ่านจับใจความ นักเรียนใช้เวลาในการอ่านเรื่องนานกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ มักอ่านเรื่องหลายเที่ยว แต่เมื่ออ่านจบแล้วสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ดี นักเรียนบอกความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการอ่านและทำแผนภาพเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ นำเสนอเรื่องย่อให้เพื่อนฟังได้ดี

ความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนมีความสนใจในการเรียนดี เห็นได้จากที่นักเรียนตอบคำถามที่ครูถามโดยไม่ได้เจาะจงผู้ตอบ กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากคือ การทำแผ่นพับชื่ออาหาร การทำตุ๊กคำศัพท์ การระบายสีในบัตรคำ และการทำผังภาพเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 9 นาที

การเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เห็นได้จากที่นักเรียนบอกว่ารู้สึกมีความสุขและต้องการเรียนหนังสือให้เก่งจะได้ทำงานดี ๆ และบอกว่าพอใจในผลการเรียนของตนเอง คะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 32 คะแนนจากคะแนนเต็ม 41 คะแนน

นักเรียนคนที่ 6 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ นักเรียนอ่านสะกดคำที่ประสมสระประสมที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระประสมที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

การอ่านจับใจความ นักเรียนตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องมากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ มักยกมือขึ้นเพื่อตอบเป็นคนแรก แต่ใช้เวลาในการอ่านเรื่องนานมักอ่านกลับย้อนไปมาโดยเปิดกลับไปอ่านหน้าทีอ่านผ่านมาแล้วอยู่เสมอ เมื่อครูแนะนำการทำแผนภาพให้ในครั้งแรกนักเรียนยังไม่สามารถทำได้ครบถ้วนแต่เมื่อครูแนะนำเพิ่มเติมให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญลงในไปแผนภาพได้ถูกต้อง

ความสนใจในการเรียน นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อครูอธิบายการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ตอบคำถามก่อนเพื่อนคนอื่นเสมอ นักเรียนสนุกกับการทำกิจกรรม ไม่ว่าจะทำงานเดี่ยวหรืองานกลุ่ม ชอบช่วยเหลือเพื่อนทำงานอยู่เสมอ เช่น ในการทำโมบาย นักเรียนจะช่วยเพื่อนจับเชือกและผูกบัตรคำให้เพื่อน ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 8 นาที

การเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เห็นได้จากนักเรียนตอบคำถามในแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองว่านักเรียนตัดสินใจทำสิ่งต่างได้โดยไม่ต้องคิดมากหรือถามใครก่อน และตอบว่าเพื่อน ๆ มักชื่นชมในตัวนักเรียน คะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 36 คะแนนจากคะแนนเต็ม 41 คะแนน

จากข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองได้ดังนี้

ด้านความสามารถในการอ่าน

การอ่านสะกดคำ นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองสามารถสะกดคำที่ประสมสระทั้ง 28 สระได้ มีเพียงบางสระที่นักเรียนบางคนสะกดไม่ถูกต้อง คือ คำที่ประสมสระอที่มีตัวสะกด โดยมีนักเรียนที่สะกดไม่ถูกต้อง 1 คนจากนักเรียนทั้งสิ้น 6 คน ส่วนคำที่

ประสมสระ อะ สระเออ สระเอีย สระเอือ ที่มี ตัวสะกดนั้น นักเรียนสะกดไม่ได้ 2 คน จากนักเรียนทั้งสิ้น 6 คน

การอ่านออกเสียง นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองสามารถอ่านออกเสียงคำที่ ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้องทุกคน มีคำที่ประสมกับสระบาง สระที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้องทุกคน ได้แก่ คำที่ประสมสระ อะ เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัวะ เออะ โดยมีนักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง 2 คนจากนักเรียนทั้งสิ้น 6 คน

การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับการอ่านจับใจความเรื่องที่กำหนดให้ นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีความสามารถพิจารณาความสำคัญของข้อความหรือเนื้อเรื่อง ที่อ่านบอกความสัมพันธ์ของข้อความ ระบุคำสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ยังสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ และนำเสนอสาระสำคัญเป็นแผนภาพได้ ถูกต้องเมื่อเรียนไปถึงหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองจะทราบขั้นตอนในการ ทำกิจกรรมการอ่านจับใจความและสามารถทำกิจกรรมได้เสร็จในระยะเวลาสั้นขึ้น มีความสามารถในการตีความหมายข้อความที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์เหตุผลของ การกระทำของตัวละคร เชื่อมโยงเหตุการณ์ตลอดจนคัดเลือกคำสำคัญ ๆ ที่ปรากฏในเรื่อง ได้ดี

ด้านความสนใจในการเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองในช่วง ระหว่างทำการทดลองพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เรียนรู้อย่างมีความสุข นักเรียนไม่รู้สึกรู้สึกเป็นปมค้อยที่ตนเองได้มาเรียนในกลุ่มนี้และรอคอยที่จะถึงชั่วโมงเรียน นักเรียนมักกล่าวคำพูดที่แสดงความเสียใจเมื่อหมดเวลา นอกจากนี้ยังชอบที่จะเรียนผ่าน การทำกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีทั้งการเล่น เกม การประดิษฐ์สิ่งของที่นักเรียนต้องใช้ สมาธิ เช่น การขดเชือกเป็นรูปสระ การใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ป็นรูปสระเอ เป็นต้น

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง

นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเอง เห็นได้จากการไม่ รู้สึกว่าเป็นเรื่องแปลกที่จะต้องมาเรียนในกลุ่มทดลอง ตรงข้ามนักเรียนรู้สึกชื่นชมใน ผลงานของตนเองและมีความมั่นใจในการแสดงออก ได้แก่ การนำเสนอแผนภาพและ เรื่องราวที่ตนเองสรุปใจความได้ให้เพื่อนและครูฟัง นักเรียนมีความรู้สึกที่ตนเองก็ทำงาน เช่นนั้นได้และอยากทำต่อไปอีก เช่น เมื่อนักเรียนทำแผ่นพับรายการอาหารเสร็จแล้ว

นักเรียนสนใจที่จะทำแผ่นพับรายการอาหารประเภทอื่นในรูปแบบที่นักเรียนคิดเองเพื่อนำไปใช้ที่บ้าน เป็นต้น เหล่านี้เป็นการแสดงออกให้เห็นว่านักเรียนสามารถทำสิ่งที่ต้องการได้ และมีความสุขกับงานที่ทำ นั่นคือนักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเอง

ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม

การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมในขณะที่ทำการทดลองพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกดได้ มีคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดบางคำที่นักเรียนสะกดไม่ได้ คือ คำที่ประสมสระ อือ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระต่อไปไม่ได้คือ สระอะ แอะ เออะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ โอะ โอะเอ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวได้ไม่ครบทุกคำ มีบางสระที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ได้คือ อือ อำ อะ แอะ เออะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ โอะ โอะเอ

การอ่านจับใจความ นักเรียนนักเรียนอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้นักเรียนสามารถในการบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่อง บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ด้านความสนใจในการเรียน นักเรียนมีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะเรียน ไม่ค่อยมีความสนใจในการทำกิจกรรม มีอาการนั่งเหม่อใจลอย ขาดสมาธิในการเรียน มีความสุขเมื่อได้เลิกเรียน แต่เมื่อนักเรียนอ่านได้แล้วจะชอบการที่ครูให้ออกไปถือบัตรคำเพื่ออ่านหน้าชั้นเรียน และการติดบัตรคำบนกระดานดำ

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำเห็นได้จากครูสังเกตพบว่านักเรียนมักกล่าวว่า “ไม่อยากทำ ผมทำไม่ได้” หรือ “ผมทำไม่เป็น” และไม่ค่อยมีความหวังในอนาคต เห็นได้จากการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการวางแผน

ชีวิตของนักเรียนในอนาคต นักเรียนมักตอบคล้ายกันว่า ผมเรียนไม่เก่ง คงไม่เรียนต่อ เป็นต้น

นักเรียนคนที่ 2 (ชาย)

การอ่านสะกดคำ นักเรียนสะกดไม่ถูกต้อง คือ คำที่ประสมสระ อะ อา อี เอ โอ โอ เอะ เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ อัวะ เออะ เออ เอะ แอะ โอะ ได้

ด้านการอ่านออกเสียง จากการบันทึกผลความสามารถในการอ่านหลัง การเรียนพบว่านักเรียนอ่านคำที่ประสมสระต่อไปนี้ได้ คือ คำที่ประสมสระ อะ อา อี เอ โอ โอ เอะ เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ อัวะ เออะ เออ เอะ แอะ โอะ

ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้ นักเรียนสามารถในการบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่อง บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้บ้าง

ด้านความสนใจในการเรียน จากการสังเกตพบว่า นักเรียนไม่ค่อยมีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะเรียน ไม่ค่อยมีความสนใจในการทำกิจกรรม มีอาการนั่งเหม่อใจลอย ขาดสมาธิในการเรียน มีความสุขเมื่อได้เลิกเรียน

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ไม่ค่อยชอบตอบคำถามแม้ครูจะเรียก นักเรียนมักพูดว่า ผมเรียนไม่เก่ง ผมไม่รู้ เป็นต้น

นักเรียนคนที่ 3 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกดได้ มีคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดบางคำที่นักเรียนสะกดไม่ได้ คือ คำที่ประสมสระ อือ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระต่อไปนี้ได้คือ สระอะ แอะ เอะ เออ เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ อัว อัวะ โอ โอะ เออ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวได้ไม่ครบทุกคำ มีบางสระที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ได้คือ อือ อ้า อะ แอะ เอะ เออ เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ อัว อัวะ โอ โอะ เออ

การอ่านจับใจความ นักเรียนนักเรียนอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้ นักเรียนสามารถในการบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่อง บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ด้านความสนใจในการเรียน พบว่า นักเรียนมีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะเรียนน้อย สมาธิในการเรียนสั้น มีความสุขเมื่อได้เลิกเรียน

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ครูสังเกตพบว่านักเรียนมักก้มหน้า หลบหน้าไม่ยอมสบตาเมื่อครูถามคำถามหรือขออาสาสมัคร และตอบข้อความไม่ถูกต้องแล้วมักนั่งเงียบ ๆ แสดงสีหน้าไม่มีความหวังหรือท้อแท้

นักเรียนคนที่ 4

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกดได้ มีคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดบางคำที่นักเรียนสะกดไม่ได้ คือ คำที่ประสมสระอี อือ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระต่อไปนี้ได้คือ สระอะ แอะ เออะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ เออ เออะ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวได้ไม่ครบทุกคำ มีบางสระที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ได้คือ อือ อ้า อะ แอะ เออะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ เออ เออะ

การอ่านจับใจความ นักเรียนนักเรียนอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้นักเรียนสามารถในการบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่อง บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ด้านความสนใจในการเรียน นักเรียนมีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะเรียนน้อยมักขออนุญาตไปนอกห้องในระหว่างการทำกิจกรรมอยู่เสมอ นั่งอยู่ไม่นิ่งขาดสมาธิในการเรียน ไม่ชอบทำงานที่ครูกำหนดให้

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำเห็นได้จากครูสังเกตพบว่านักเรียนมักกล่าวว่า “ไม่ยอมทำ ผมทำไม่ได้” หรือ “ผมทำไม่เป็น”

นักเรียนคนที่ 5 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระเดี่ยวที่มีตัวสะกดไม่ได้ คือ คำที่ประสมสระอี อือ เอ แอ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระต่อไปนี้ได้คือ สระอะ แอะ เออะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ โอ โอะ เออ

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระเดี่ยวได้ไม่ครบทุกคำ มีบางสระที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ได้คือ อือ อ้า อะ แอะ เออะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ โอ โอะ เออ

การอ่านจับใจความ นักเรียนนักเรียนอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้นักเรียนสามารถในการบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่อง บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ด้านความสนใจในการเรียน นักเรียนมีการแสดงออกถึงการมีความสนใจในการเรียนน้อยคือ ชอบหยิบของเพื่อนมาเล่น ในขณะที่ครูให้ทำกิจกรรม เล่นในขณะที่ทำงาน ขาดสมาธิในการเรียน มีความสุขเมื่อได้เลิกเรียน

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนไม่ค่อยเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่ค่อยมีความหวังในอนาคต เห็นได้จากการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการวางแผนชีวิตของนักเรียนในอนาคต นักเรียนตอบว่า ผมเรียนไม่เก่ง คงไม่เรียนต่อ เป็นต้น

นักเรียนคนที่ 6 (ชาย)

การสะกดคำ นักเรียนสะกดคำที่ประสมสระอู อู อือ เอะ แอะ เอาะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ โอ โอะ เออ ไม่ได้

การอ่านออกเสียง นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอู อู อือ เอะ แอะ เอาะ เอา เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัว อัวะ โอ โอะ เออ ไม่ได้

การอ่านจับใจความ นักเรียนบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่องได้ บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้แต่บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้บ้างคำถาม

ด้านความสนใจในการเรียน นักเรียนไม่ค่อยมีความสนใจในการทำกิจกรรม มีอาการนั่งเหม่อใจลอย ขาดสมาธิในการเรียน มีความสุขเมื่อได้เลิกเรียน ไม่ชอบการที่ครูให้ออกไปถือบัตรคำเพื่ออ่านหน้าชั้นเรียน และการติดบัตรคำบนกระดานดำ

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองค่อนข้างน้อย เห็นได้จากครูสังเกตพบว่า นักเรียนมักกล่าวว่า “ผมทำไม่ได้” หรือ “ผมทำไม่เป็น” และไม่กล้าแสดงออกหากครูเรียกให้เข้าร่วมกิจกรรม

จากการสังเกตการทำกิจกรรมในระหว่างการเรียนรู้ของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมสรุปได้ดังนี้

ด้านการอ่าน

การอ่านสะกดคำ จากการบันทึกผลความสามารถในการอ่านหลังการเรียน

พบว่า คำที่ประสมสระที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมสามารถสะกดได้ถูกต้องทั้งทุกคน คือ คำที่ประสมสระ อะ อา อี เอ โอ โอ ที่ไม่มีตัวสะกด และไม่มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมที่สามารถอ่านสะกดคำที่ประสมสระ เอาะ เอีย เอียะ เอือ เอือะ อัวะ เออะ ได้

ด้านการอ่านออกเสียง จากการบันทึกผลความสามารถในการอ่านหลังการเรียนพบว่าไม่มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระ เอาะ เอียะ เอือะ อัวะ เออะ ได้ ส่วนคำที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องทุกคนคือ คำที่ประสมสระโอ

ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้นักเรียนสามารถในการบอกชื่อตัวละครสำคัญของเรื่อง บอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกผลของเหตุการณ์ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ด้านความสนใจในการเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมในช่วงระหว่างทำการทดลองพบว่า นักเรียนมีการแสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะเรียนน้อยกว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่ค่อยมีความสนใจในการทำกิจกรรม มีอาการนั่งเหม่อใจลอย ขาดสมาธิในการเรียน มีความสุขเมื่อได้เลิกเรียน นักเรียนที่อ่านได้แล้วจะชอบการที่ครูให้ออกไปถือบัตรคำเพื่ออ่านหน้าชั้นเรียน และการติดบัตรคำบนกระดานคำ

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง

นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำเห็นได้จากครูสังเกตเห็นว่านักเรียนมักกล่าวว่า “ไม่อยากทำ ผมทำไม่ได้” หรือ “ผมทำไม่เป็น” และไม่ค่อยมีความหวังในอนาคต เห็นได้จากการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการวางแผนชีวิตของนักเรียนในอนาคต นักเรียนมักตอบคล้ายกันว่า ผมเรียนไม่เก่ง คงไม่เรียนต่อ เป็นต้น

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางจรีลักษณ์ จิรวินบูลย์ เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2505

ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษาบัณฑิต จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน เมื่อปีการศึกษา 2525 สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อปีการศึกษา 2534 สำเร็จปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนคลองมะขามเทศ สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร